

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

102

JOI
9 MAI 1968
12 PAGINI
2 LEI

STEUA CAMPIONANĂ ?

În derbiul de la Pitești, Turcan (în tricou alb) a deschis scorul cu toată opoziția tinărului fundaș Rotaru. Dar golul lui Turcan n-a fost suficient pentru ca F.C. Argeș să cîștige partida cu Steaua. Dumitru Popescu a egalat și, cu acest punct cîștigat de la rivalii la titlu din această primăvară, Steaua poate spera mai înfrumusețat decît pînă acum să joace în această toamnă în „Cupa campionilor europeni”.

Foto: S. Brașoveanu

ETAPA
A
23-A

PETROLUL K.O. !

Rapid a spulberat visul Petrolului de a mai concura la titlul de campion. Ieri, i-a administrat, pe stadionul „23 August”, un veritabil K.O. de care ploieștenii își vor aduce multă vreme aminte. „Pumnul de fier” al acestui K.O. a fost Dumitriu II, pe care-l vedeți înscriind unul din goluri. Abia acum s-a trezit acest capricios Dumitriu II, după ce s-a consumat meciul de la Linz! Cînd va conta echipa națională pe aportul lui?

Foto: Al. BABIC

În acest an, echinocliul primăverii începe pentru sportivii dinamoviști la 14 mai, când se împlinesc 20 de ani de la constituirea acestui club bucureștean. Pentru un sportiv de performanță această vîrstă este cea a plenitudinii. De ce n-ar însemna același lucru și pentru organismul complex al clubului bucureștean, care numără în prezent 21 de secții cu peste 1.500 de tineri și tinere?

An după an, speranțele și nădejile celor citiva sportivi inițiali, adunați în zilele începutului din 1948 într-o sală insalubră din strada Lipscani, au prins contur, integrându-se organic în peisajul animat de succese al sportului românesc contemporan.

În noua tradiție a sportului nostru, emblema clubului Dinamo București a devenit o prezență prestigioasă. Dinamoviștii au cucerit de-a lungul celor 20 de ani, 2.127 de titluri de campioni la seniori și juniori.

11? Lăzăreanu — portar, Ambru și Novac fundași, Gică Teodorescu — stoper, Angelo Niculescu și Ion Sîclovan — halfi, Farcaș, Bartha, Tiți Popescu, Moisescu și Năciu — înaintași. Primul antrenor: „Cibi” Braun. În același timp, promoția lui Ozon pornea pe drumul consacrării definitive, sub culorile noului club.

De atunci, dinamoviștii bucureșteni au fost mereu prezenți în primul eșalon al fotbalului românesc. Și cum bilanțul cifric nu poate lipsi la o asemenea sărbătorire, iată cum ar arăta el (mai puțin actualul campionat) în forma clasică a rubricilor din clasamentul campionatului:

464—239—107—118—906:585

Iar în locul obișnuitului număr de puncte obținut, vom menționa de această dată alte rezultate grațioase care stau mărturie valorii fotbalului practicat de-a lungul anilor de echipele dinamoviste: DE 5 ORI CAM-

de proporții din precedentă lor întâlnire. Și dacă peste câteva săptămîni de la meciul de la București, pe San Siro, Frățilă, singur cu Sarti, la 0—0 în repriza secundă, nu trăgea afară...

De altfel, palmaresul internațional al clubului bucureștean Dinamo, început exact la două luni după înființarea acestuia (14 iulie 1948, 4—1 cu echipa cehoslovacă Zidenice) cuprinde 116 întîlniri, dintre care 65 au însemnat victorii iar 21 meciuri nule. Echipa cu rezonanță în soccerul european, ca de pildă Honved Budapesta, München 1860, Dinamo Moscova și Dinamo Tbilisi, Racing Club Paris, au părăsit terenul învinse, în fața dinamoviștilor bucureșteni.

★

Dacă-l întrebi pe maestrul emerit al sportului Alexandru Ene, golgeterul echipei dinamoviste în cele două decenii, care îi este golul cel mai drag, va

Lotul actual al echipei DINAMO BUCUREȘTI. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: Popa, Boc, Sîlcăanu, Dinu, Ștefan; rîndul din mijloc: Datcu, Pirvu, Stoianescu, antrenorul Bazil Marian, Ghergheli, Rodu Nunweiler, Niculescu; rîndul de jos: Pircălab, Lucescu, Varga, Dumitrache, Frățilă, Naghi, Haidu.

La numai 3 ani după înființarea, clubul bucureștean și-a însușit în mod firesc perspectiva: „Tînărul dinamovist”, care a devenit o reală pepinieră de talente, mulți dintre performerii clubului deprinzînd aci tainele sportului cărui i s-au devotat. De la tînărul dinamovist au pornit pe drumul măiestriei sportive maestrul emerit al sportului Ion Nunweiler și măestrul sportului Ion Pircălab și Lică Nunweiler.

În palmaresul sportivilor dinamoviști, reprezentanți demni ai culorilor tricolore, se înscriu, de asemenea, nenumărate titluri și trofee mondiale, olimpice, continentale și balcanice. Pe meridianele globului numele unor sportivi dinamoviști ca Aurel Vernescu, Nicolae Linca, Mihaela Peneș, Simion Ismailciuc, Ion Gîriac, Ioan Mozer, Gabriel Moiceanu, au semnalat talentul și vigoarea tîneretului român, devotat ideilor prieteniei și păcii în lume, cărora sportul le este nobil instrument.

Și acum, despre fotbalisti... Parcă a fost ieri... Puștii din obor se înghesuiau la terenul din fața gării de Est să vadă lucrul noua echipă divizionară: Dinamo. Și cine au fost primii

PIONI NAȚIONALI ȘI DE 2 ORI CÎȘTIGĂTORI AI CUPEI ROMÂNIEI.

Iată și lotul care a adus clubului din șoseaua Ștefan cel Mare, primul titlu național la fotbal, în anul 1955, sub conducerea antrenorului Angelo Niculescu: Birtășu (Panaghia) — Toma, L. Băcuț, Szöke — Gh. Băcuț, Călinoiu — Bartha, Nicușor, Al. Ene, Neagu, Suru (Magheș, Nemes, Fl. Anghel, Boian). Din această echipă, fotbalul românesc are astăzi 3 maeștri emeriti ai sportului: Gh. Băcuț, V. Călinoiu și Al. Ene.

Și exact după 10 ani de la prima victorie în campionat, Dinamo încheia din nou competiția învingătoare, cu formația: Datcu (Uțu) — Popa, Nunweiler III, Nunweiler IV, Ivan (Ștefan) — Petru Emil, O. Popescu (Ghergheli) — Pircălab, Frățilă, Ene Gh., Haidu (R. Nunweiler, Tîrcovnicu).

În toamna aceluiași 1965, bucureștenii obțin o prestigioasă victorie cu 2—1 la București, în „C.C.E.” în fața campioanei intercontinentale, Internazionale Milano, remontînd senzațional handicapul unui gol înscris în prima parte a meciului, în încercarea de a da uitării eșecul

răspunde fără ezitare: „Cel de la inaugurarea stadionului Dinamo în anul 1951, din meciul cu C.F.R. Timișoara și datorită căruia am obținut prima victorie acasă...”

Dacă-l întrebi pe veteranul Bartha, „membru fondator” al echipei de fotbal dinamoviste, care este golul de neuitat al carierei sale, îți va răspunde cu siguranță: „În 1948, pe stadionul din Giulești, meciul România — Cehoslovacia. Mai erau doar câteva secunde de joc, la rezultatul de 1—1 cînd echipa noastră a beneficiat de o lovitură liberă de la 16 metri. Mi-am luat elan și am tras așa cum mă învățase neuitatul nostru antrenor Barakti. Mingea a ocolit „zidul” și... 2—1! Am cîștigat! În clipele următoare îl îmbrățișam pe cel care n-a încetat nici o clipă, pînă la ultima sa suflare, să transmită tînerilor dinamoviști pasiunea și cunoștințele sale”.

„Și asemeni lor, generații și generații de sportivi bucureșteni își identifică cariera lor de performeri cu clubul Dinamo, care în cei 20 de ani de existență a dobîndit un loc de cinste în mișcarea sportivă a țării, în memoria milioaneilor de spectatori.

Paul SLAVESCU

...Parcă mă văd în ziua aceea de noiembrie 1950. Pe stadionul Tineretului din Brașov se scurgeau ultimele minute ale unui meci, finala barajului pentru promovarea în Divizia B, pentru care se întrecuau echipele Steagul roșu Brașov și Progresul Brăila, și la care luam parte ca jucător al primei echipe. Scorul ne era favorabil și uralele multimei au acoperit fluierul final al arbitrilor. În bucuria reușitei, am uitat pentru moment de omul care ne condusesese cu multă pricepere și autoritate la acest succes. Dar numai pentru un moment, căci imediat, căutîndu-l cu privirile, l-am descoperit la locul lui obișnuit, singur dar emoționat și ieretic la culme. Nu a durat decît o clipă năvala noastră spre el, ridicarea lui pe umerii noștri și aducerea lui în fața multimei entuziaște. Lacrimile curgeau șiroaie pe obraji bronzăți de vînturile și arșița stadionului, unde zi de zi ne-a învățat și îndrumat pe calea dăruirii totale spre acest sport. Prinderea medaliei de cîștigători pe tricourile încă umede, a culminat cu sărutarea părintească a antrenorului care, din 1947, nu a urmărit decît formarea și promovarea într-o categorie superioară a unei echipe muncitorești din Brașov.

Și acest om a fost antrenorul Silviu Ploșteanu!

PLEDOARIE

PENTRU ANTRENORUL PLOEȘTEANU

SCRISOARE DE LA UN FOST JUCĂTOR AL ECHIEI STEAGUL ROȘU DIN BRAȘOV

...Parcă mă văd în ziua aceea de noiembrie 1956, pe același stadion cînd, datorită superiorității demonstrate de-a lungul unui campionat, echipa Steagul roșu Brașov, în care eram jucător și căpitan, era sărbătorită pentru promovarea în Divizia A. Din nou un moment de uitare, imediat alungată, o nouă năvală spre omul care continuase prin neguri și furtuni să ne conducă autoritar și calm spre obiectivul final. L-am găsit mai albit, puțin îmbătrînit de necazurile ce i le provocasem, dar același părinte și îndrumător bun. L-am ridicat pe umerii noștri, mai maturi și ei acum, și l-am simțit, prin tricourile umede, același ca și în 1950, ca și în 1955 cînd am scăpat ca prin minune de la retrogradare. Același perseverență și, mai ales, aceeași pastune, dublată de un mare și temeinic bagaj de cunoștințe.

Și acest om a fost antrenorul Silviu Ploșteanu.

...Parcă mă văd în tribuna stadionului Tractorul Brașov în acea zi de iunie 1961, urmărind cu ochi de spectator și antrenor, dar cu inima de fost fotbalist stegar, jocul echipei mele pe care o părăsisem nu demult. În clipa cînd Fusulan a ridicat „Cupa Balcanică”, arătînd-o miilor de spectatori, cu ochii împăienjeniți de lacrimi l-am căutat pe stadion. Retras ca totdeauna privea, la fel ca și mine, la triumful băieților pe care nu-i părăsise de-a lungul anilor și care primeau ca o răsplătă binemeritată aplauzele spectatorilor. Mult mai alb, mult mai matur, dar cu atît mai hotărît să continue drumul pe care pornise și mersese bine, chiar foarte bine.

Și acest om a fost antrenorul Silviu Ploșteanu.

Nu știu dacă acest om a fost sărbătorit în 1967 pentru cei 20 de ani neîntrerupți ca antrenor la Steagul roșu Brașov, dar știu că s-a zbatut să sărbătorească jubileul de 20 de ani ai echipei în Divizie. Și eforturile lui nu au rămas zadarnice.

...Mă văd parcă în ziua de 1 aprilie 1968 în ședința Colegiului județean de antrenori Brașov, al cărui președinte sint, cînd, la întrebarea mea, antrenorul Emanoil Hașoti a răspuns că antrenorul Silviu Ploșteanu, simțindu-se obosit, a cerut concediu de odihnă. Pentru moment am crezut, gîndindu-mă la cite a îndurat de-a lungul a 21 de ani de la nenumăratele generații de jucători care i-au trecut prin mină.

...Parcă mă văd la citeva zile după aceea, la el acasă, lîngă el, albit complet și complet deprimat. Cu glas tremurat, care m-a amintit clipele fericite descrise mai înainte, mi-a mărturisit durerea pe care o simte încontinuu văzînd felul cum a fost înlăturat.

Aceasta este realitatea: a fost înlăturat, pur și simplu. El care a muncit atît, care a suferit atît și care și-a dăruit totul fotbalului, și care atunci cînd a vrut să mai simtă gazonul stadionului, aerul care l-a hrănit și l-a îmbătat toată viața, a fost dat pur și simplu afară de conducerea clubului: „Dumneata nu mai ai ce căuta aici!”.

GHEORGHE MARINESCU
antrenor — Brașov

MEDIAȘ

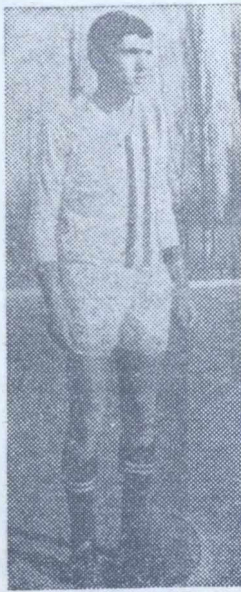
SE PREGĂTESC NOI PROMOȚII

Vizitînd Mediașul, nu puteam ocoli „bătrînul stadion” de pe Tîrnava care, la acea oră de seară, pulsa de tînerete.

Peste 80 de copii, împărțiți pe trei categorii de vîrstă — 10—12, 12—14 și 14—16 ani — se aflau în plin antrenament, sub conducerea lui Alexandru Coroș care pregătește „tînerile speranțe” încă din anul 1948.

În acești 20 de ani, el a format numeroși fotbalisti care au ajuns în echipele de Divizia A, B și C. Nu este lipsită de interes enumerarea cîtorva: Deak, Lepădatu, Alden, Ghiarmati, Petrică, Dumitrache, Ion Vasile (St. roșu), Dodu II (A.S.A. Tg. Mures), Nic. Balsa (Tineret Petrolul) etc.

treanu II (toți în lotul „Gaz metan”, Div. B), Dumitrache I (Steaua).

Tot ca un rezultat al muncii antrenorului cu copii și juniori, remarcăm că dintre promoțiile de juniori, aceea a anului 1967 a fost cea mai fructuoasă: șase jucători în echipa „Gaz metan” și patru în echipele de divizia A.

Alături de antrenorul Alex. Coroș, mai lucrează și o serie de jucători mai vîrstnici ca: Filip Staut, Carol Szabo și Constantin Olteanu, care sprijină acțiunea de zi de zi pentru modelarea altor viitoare promoții de fotbalisti.

ILIE IONESCU
coresp.

În fotografie: Mircea Petrică, din promoția anului 1967, promovat la seniori echipei „Gaz metan”.

Foto: Z. RIȘNOVEANU
coresp.

CARTE DE VIZITĂ

● Prezență permanentă în campionatul național (20 ediții), în care a ocupat următoarele locuri în clasament (din 1947—48): 7 — 8 — 8 — 2 — 2 — 2 — 3 — 1 — 2 — 3 — 2 — 4 — 2 — 1 — 1 — 1 — 1 — 2.

● Campioană a țării în edițiile din 1956, 1961—62, 1962—63, 1963—64 și 1964—65. Este singura echipă care — după al doilea război mondial — a cucerit de patru ori consecutiv titlul de campioană.

Campioană republicană la juniori în 1960—61.

● Cîștigătoare a Cupei României în 1958—59 și 1963—64 (în acest an a reușit performanța rară, de a cîștiga și campionatul). Finalistă în 1964.

● În campionat și în cupă a susținut 519 partide, a cîștigat 275, a terminat 168 la egalitate și a pierdut 136, marcînd 1839 goluri și primînd 660.

● Dinamoviștii-golgeteri al campionatului republican: T. Ozon cu 17 și 13 goluri în 1952 și 1953.

Al. Ene cu 26 în 1954, Frățilă cu 19 în 1963—64.

● A luat parte în cinci ediții ale „Cupei campionilor europeni”: 1956—57, 1962—63, 1963—64, 1964—65 și 1965—66, și la ediția a II-a a Cupei Balcanice Intercluburi. Invitată la turneul internațional de la New York, în 1961.

● Activitatea rodnică desfășurată la Dinamo a adus multor jucători înalte titluri de maeștri emeriti și maeștri ai sportului: Gh. BĂCUT, V. CALINOIU, AL. ENE, I. NUNWEILLER, T. OZON — Vasile ALEXANDRU, N. DUMITRU — Nicușor, HIE DATCU, Gh. ENE, V. GHERGHELI, I. HAIDU, D. IVAN, LICĂ NUNWEILLER, Em. PETRU, I. PIRCĂLAB, C. POPA, I. SURU, I. SZOKO, I. TÎRCOVNICU.

● Împreună cu cei citați, alți numeroși dinamoviști au îmbrăcat tricourile echipei naționale de-a lungul anilor: Fl. Ambru, V. Anghel, C. Bartha, Fl. Birtășu, Al. Boc, C. Dinu, H. Eftimie, G. Fodor, C. Frățilă, N. Panait, Gh. Lăzăreanu, M. Lucescu, N. Mihail, V. Neagu, C. Novac, R. Nunweiler, O. Popescu, I. Sîclovan, I. Varga etc.

MAI ARE DE LUPTAT CU VECHILE CARENȚE...

Punându-le în cântar, observații bune și rele, satisfacții și decepții, meciul de la Linz ne-a lăsat speranțe dar ne dă și de gândit. Observația cea mai importantă ce ni se pare a fi de făcut este aceea că nici acum, cu toate că s-a făcut ceva în această privință, titularii echipei noastre naționale nu reușesc SĂ SE SUSȚRAGĂ, CHIAȚ ȘI PÎNĂ LA TERMINAREA MECIULUI, DE TRACUL PARALIZANT, DE TEAMA PE CARE LE-O STRECOARĂ ÎN MÎNȚI ȘI ÎN MUȘCHI POSIBILITATEA CĂ AR PUTEA PIERDE JOCUL. În cele 90 de minute de la Linz au existat așa de puține momente de calm și reculegere încît golul egalizator al austrieșilor, căzută așa de tîrziu, a produs — pe fondul acestei nesiguranțe de ordin psihologic, — o veritabilă derută, au fost asemenea clipe de descompunere care a lipsit extrem de puțin ca partenerii noștri să obțină și golul victoriei. Trebuie făcut în sfîrșit ceva. — dar de domeniul unei preocupări profesionale atente și îndelungi, coroborată cu schimbarea totală a modului cum sînt organizate zilele de pregătire, — pentru ca echipa națională să ajungă la ziua meciului într-o stare emoțională de concurs, stimulatorie și creatoare, dar nu mereu sub acest trac a cărui origină trebuie căutată în primul rînd în atmosfera ce se creează în zilele petrecute împreună.

O altă observație ce s-ar putea

face este aceea că meciul de la Linz se cădea să fie utilizat într-o măsură mult mai largă, dat fiind și caracterul său de verificare, pentru a încerca un număr mai mare de jucători; soluția aceasta a impus-o de altfel chiar desfășurarea jocului. Linia de mijlocași, complet depășită fizic, avea nevoie de forțe proaspete și poate că s-ar fi înregistrat o oarecare echilibrare a acestor 45 de minute, prin înlocuiri, mai ales în acest compartiment. Dar ele nu s-au făcut. De ce? În primul rînd dintr-un motiv obiectiv: pe banca de rezerve nu se afla nici un mijlocas de specialitate. Indisponibilitatea lui Ghergheli a făcut ca lotul să fie descompletat iar greutățile ÎN EFECTUAREA FORMALIȚĂȚILOR DE PLECARE AU DETERMINAT ACCEPTAREA SITUAȚIEI. MAI PUTEM VORBI ATUNCI DE ALCĂȚUIREA CELUI MAI ÎN FORMĂ LOT DE VREME CE SELECȚIONERII TREBUIE SĂ SE SUPUNĂ UNOR IMPEDIMENTE DE ORDIN ADMINISTRATIV — ORGANIZATORIC, DIRECT DĂUNĂTOARE PREZENTĂRII UNEI ECHIBE CORESPUNZĂTOARE? Pe de altă parte, s-a creat în mentalitatea antrenorilor noștri o stare de spirit vecină cu aceea din psihologia jucătorilor aflați în teren: modificările nu previn o situație dificilă din meci ci ele sînt doar consecința unui fapt de acum petrecut, tot din teama că o asemenea schimbare ar putea fi socotită un motiv al eventualei înfrîngerii. Adică înlocuirile se efectuează numai după ce ad-

versarul a înscris sau se înregistrează o accidentare. Și în această direcție, a inventivității, a inițiativei conducerii jocului de pe bancă trebuie să se producă schimbări. Partidele care permit intrarea unui număr de jucători pe toată durata lor s-ar putea utiliza din acest punct de vedere, mai ales că — se știe foarte bine — ele sînt pentru naționala noastră ultimele ocazii în care se poate clarifica ideea privind alcătuirea formației pentru preliminariile Campionatului Mondial.

A treia și ultima observație privește un aspect al pregătirii jucătorilor noștri. Ei au manifestat scăderi vizibile la capitoul rezistență. S-a pomenit foarte des despre RETRAGEREA PREMEDITATA a echipei noastre în apărare, în repriza a doua. Citind și deficiențele de ordin psihic de care aminteam, probabil că a existat și o tendință INSTINCTIVĂ DE A APĂRA ACEST SĂRAC ȘI NESEMNICATIV 1-0, CU TOATE CĂ ANTRENORII N-AU RECOMANDAT NICI UN MOMENT AȘA CEVA. Dar, peste acest considerent, ceea ce a dus în principal la situația de aproape neîntreruptă defensivă din a doua repriză a fost — după părerea noastră — LIPSA UNEI PREGĂTIRI — ÎN PRIMUL RÎND FIZICĂ — CAPABILĂ SĂ FACĂ FAȚĂ REPLICII ADVERSARULUI; FIINDCĂ TREBUIE SĂ NE MAI AMINTIM TOTUȘI (și n-o prea facem) CĂ EXISTĂ ȘI UN ADVERSAR CARE POATE FI ... UNEORI MAI BUN.

NEDUMERIRI ȘI EXPLICAȚII

Urmărind pe micul ecran, mulțumită televiziunii noastre, partida amicală Austria — România de la Linz, mulți dintre telespectatori au reținut unele lucruri asupra cărora n-au prea fost lămurii. Am reținut câteva din aceste nedumeriri, la care încercăm să răspundem mai jos, folosind amănunte și explicații furnizate de antrenorii lotului național, precum și de trimisul nostru special.

● A fost o retragere în apărare, repriza a doua, INDICATA sau nu?

— Antrenorii echipei n-au dat nici un moment o asemenea indicație. Dimpotrivă, atunci cînd în ședința de pregătire a meciului unui jucător, care cunoștea jocul austrieșilor (printre care și Barbu) au fost de părere că să adopte o aglomerare în fața careului nostru, această propunere a fost combătută, iar în pauză li s-a subliniat din nou necesitatea impunerii jocului propriu în sens ofensiv. Dacă totuși jucătorii s-au retras în apărare, ei au făcut-o instinctiv, așa cum procedează și în partidele de campionat, dar și din cauză că cei doi mijlocași (Grozee și Dobrin), care ar fi trebuit să coordoneze jocul și să stabilească legătura permanentă între atac și apărare, epuizați în curse individuale, în driblinguri inutile, au slăbit, au rămas prea mult în urmă, atrăgînd astfel după ei și pe Kallo și Sasu.

● Ivăncescu a jucat prea avansat, lăsîndu-și locul descoperit și silindu-l pe Barbu să-l dubleze permanent. De altfel, multe din acțiunile austrieșilor din prima repriză s-au desfășurat pe aici. Nu i s-a atras atenția să nu se lase păcălit de retragerea intenționată a lui Fiala?

— Ba i s-a atras atenția și încă înainte de meci, cînd i s-a spus să nu se lase atras în cursă, mai ales în terenul advers. Dar, „tara” adusă din echipa sa de club a fost mai ... puternică și a greșit. După pauză însă, s-a plasat mai corect.

● De ce nu s-a operat mai devreme schimbarea de jucători?

— Antrenorii au considerat că totuși Dobrin și Grozea, doi jucători de valoare, vor reuși să depășească momentele critice provocate de presiunea gazdelor și că se vor redresa în al doilea rînd, au apreciat că date fiind semnele de nervozitate care și-au făcut apariția, o schimbare le-ar fi accentuat. Asta pe lîngă faptul că jucătorii desemnați ca rezervă pentru linia de mijloc, Ghergheli, s-a resimțit înaintea plecării de pe urma unei accidentări anterioare și după avizul medicului n-a mai făcut deplasarea.

● În jocul cititorilor fotbalisti s-a văzut aceeași formă neconcludentă din partidele de campionat.

— Într-adevăr, au fost jucători care n-au reușit o comportare peste cea avută în ultimele meciuri de campionat. Dacă totuși ei au fost selecționați, aceasta se datorează faptului că sîntem într-o etapă în care se caută o formulă de echipă și se pornește de la valoarea jucătorilor. Dar, partida de la Linz a arătat clar că pentru meciurile internaționale oficiale forma manifestată în campionat nu poate fi ignorată.

● De ce a fost preferat Deleanu lui Mocanu, un jucător cu mai multă experiență?

— Mai întîi dintr-un considerent de ordin tehnic. Deleanu, fiind mai suplu, este greu de depășit; în atacul de deposedare el păstrează întotdeauna posibilitatea de a reveni, de a se replia imediat. În plus, este un excelent acroșer. Cum, de altfel, s-a și văzut. Rareori a reușit Parits să treacă de el. Pe de altă parte, Mocanu — a cărui valoare este cunoscută — nu era în plenitudinea mijloacelor sale, fiind după un accident.

● Siber, autorul golului egalizator, a părut — pe micul ecran — că a marcat din ofsaid. A fost sau nu?

— Într-adevăr, Siber era cu vreo jumătate de metru în spatele apărătorilor noștri și el trebuia sancționat, chiar dacă în traiectoria sa mingea a fost atinsă cu capul de Halmăgeanu, pentru că în momentul cînd balonul a fost trimis spre Siber, acesta era „afară din joc”. De altfel, zările austriece n-au fost categorice în confirmarea valabilității golului. În schimb, au pretins că ... și la golul nostru a fost ofsaid în faza inițială a acțiunii (Sasu ar fi plecat din ofsaid, cînd în realitate, a a țîșnit o dată cu mingea). Oricum, ni se pare semnificativ titlul cronicii apărute în ziarul „Kurier” din Viena: „1-1, după două goluri din ofsaid”.

CONSIDERAȚII ASUPRA COMPORTĂRII JUCĂTORILOR NOȘTRI...

Coman: sobru, atent, a dat încredere întregii echipe, în special apărătorilor cu care s-a sincronizat foarte bine.

Ivăncescu: A evoluat promițător, ținînd seama că a avut în Fiala un adversar de mare tehnicitate. Jucătorul cu nr. 11 al naționalei austriece este considerat și astăzi cel mai bun dribleur din Austria. Dar fundașul nostru, abil, s-a lăsat greu depășit. S-a intercalat și în atac, dar nu a primit mingea la momentul oportun.

Barbu: Cel mai bun jucător român. A destrămat toate atacurile adversarului purtate pe mijlocul terenului. S-a plasat excepțional, dublînd fundașii laterali în

raport cu direcția acțiunilor ofensive adverse.

Halmăgeanu: a confirmat în bună măsură încrederea selecționeților, deși a jucat mai mult destructiv.

Deleanu: A făcut un joc bun. Viteza de reacție a fost arma sa principală care i-a ajutat să revină și să deposedeze chiar dacă a fost temporar depășit. Bun acroșer, deficitar însă la jocul cu capul.

Grozee: A început promițător, dar în continuare s-a complăcut într-un stil șablon, cu preferință de a pasa exclusiv spre aripa dreaptă. Are meritul că a fost inițiatorul fazei din care am înscris.

Dinu: Debut excelent. După Barbu, a fost al doilea punct forte al echipei. A înțeles perfect sarcina încredințată de a se așeza în fața fundașilor centrali la fazele ofensive ale adversarului și de a ajuta la construirea propriilor atacuri. Prin calmul său a liniștit adesea — în mod util — jocul.

Dobrin: Pilon de bază atît timp cît a „mers”, grație lui echipa noastră impunîndu-se în mijlocul terenului. S-a epuizat însă în acțiuni de unul singur și a scăzut în repriza a doua. Nu dispune încă de suficientă condiție fizică.

Sasu: A acționat foarte bine în prima parte și a avut merite în modul în care a continuat acțiunea din care s-a marcat golul. În repriza a doua, a venit în ajutorul apărării, respingînd nu o dată mingi din careu. Prezența sa în apărare, utilă, a văduvit totuși prea mult atacul de aportul său.

Ion Ionescu: Mai puțin inspirat ca de obicei, a rămas izolat între apărătorii austriești în repriza a doua. Atunci cînd a avut mingea, a ținut-o totuși mult, ignorînd pe coechipierii demarcați.

Kallo: A înscris golul; a fost singura sa ispravă în atac, căci nu prea s-a văzut în rest pe teren.

...ȘI CÎTEVA ECOURI

DI. WALSCH — președintele federației austriece: „Echipa română a demonstrat calități tehnice și un joc colectiv. După alțiia ani de întrerupere, acest joc este un pas important pentru stringerea relațiilor sportive dintre cele două țări. Aștept cu mult interes jocul revanșă de la București, proiectat pentru 1969”.

ERWIN ALGE, selecționerul austriac: „Cred că Austria merita să câștige. A trebuit însă să ne mulțumim și cu un meci nul. Încă o dată s-a văzut ce mare importanță are marcarea primului gol! Echipa României a avut o apărare excelentă care s-a descurcat perfect în momentele grele. Ea poate face viața amară oricărui adversar. Remarc pe Barbu și Dobrin. Consider că jocul a fost util și a contribuit la adîncirea relațiilor dintre cele două țări. Felicitări ambelor echipe pentru dăruire exemplară”.

ANGELO NICULESCU, membru în comisia de selecție: Evident, socotesc jocul un prilej de verificare. Consider rezultatul onorabil, dar jocul în sine al echipei noastre, nesatisfăcător. Cunoșcînd potențialul

real al selecționatei noastre mă așteptam la un joc de mai bună calitate. După comportarea satisfăcătoare din prima repriză, credeam că în a doua, calitatea jocului va crește, pragul emoționalității fiind depășit. Tocmai Dobrin și Grozea, considerați de mine elementele cele mai valoroase, n-au corespuns deplin. Acest lucru a influențat vîdii și jocul celorlalți coechipieri. Echipa n-a respectat indicațiile de a juca ofensiv ci s-a retras în apărare. Astfel am reușit să arătăm publicului din Linz numai ceea ce poate apărarea noastră. Cu atacul care nu prea a contat în această partidă, va trebui să lucrăm în mod serios. Mi-au plăcut Coman, cei 4 fundași și Dinu. Din atac, parțial doar Sasu”.

ERWIN BALLABIO, selecționerul echipei Elveției: „Consider că Austria merita victoria. Neșansa austrieșilor și dăruirea apărătorilor români au stopat acest lucru. Nu înțeleg de ce echipa României joacă atît de defensiv. Oare așa procedează și acasă? Aveți un mare jucător în persoana lui Dobrin, dar am impresia că nu e înțeles de coechipieri, care fac prea puțin pentru a-l pune în valoare”.

de la trimisul revistei noastre
Gheorghe NERTEA

PENTRU DOCUMENTAREA Dv.

1 mai 1968, la Linz

AUSTRIA-ROMANIA
1-1 (0-1)

Au marcat: Kallo (min. 8) și Siber (min. 85).
Spectatori: circa 30.000.
Arbitru: dr. Karel Galba (Cehoslovacia).

AUSTRIA: Hodschar — Gebhardt, Gleichner, Eigenshtiller, Fröhlich — Sturmberger, Starek — Parits, Köglsberger, Siber, Fiala (min. 62: Hickersberger).

ROMANIA: Coman — Ivăncescu, Barbu, Halmăgeanu, Deleanu — Grozea, Dinu, Dobrin (min. 85: Nunweiler IV) — Sasu, Ionescu, Kallo.

Cornere: Austria — 8 (4 în repriza I), România — 0.
Auturi: Austria — 18 (12 în repriza I), România — 30 (18 repriza I).

Faulturi: Austria — 17 (10 repriza I), România — 20 (11 repriza I).

Șuturi la poartă: Austria — 21 (11 repriza I, 4 pe poartă, 10 repriza a II-a, 5 pe poartă), România — 10 (3 repriza I — 3 pe poartă, 2 repriza a II-a — 1 pe poartă).

Min. 8: ROMANIA — AUSTRIA 1-0, prin golul marcat de Kallo

A.S.A. Tg. M.- PETROLUL 0-1(0-1)

A marcat: Grozea (min. 27).

Spectatori: circa 12.000.

A.S.A.: Bai 7 — Sileam 6, Toth 8, Sirbu 7, Chiru 5 — Dodu 5, (min. 67: Ciutac), Siko 9 — Lucaci 6, Muresan 6, Dumitriu III 7, Raksi 5.

PETROLUL: Mihal Ionescu 9 — Alexiu 6, N. Ionescu 7, Mocanu 7, — Grozea 9, (min. 75: Roman), Iuhasz, 8, — Oprisan 7, Badea 6, Dridea 6, Moldoveanu 6.

ARBITRU: A. Pirvu (Bucuresti) 8.

LA TINERET: 0-1 (0-0).

A.S.A. pe ultimul loc

Deși cota speranțelor se ridicase la Tg. Mureș după „egalul” reușit duminică trecută, în deplasare, cu Rapid, totuși meciul cu Petrolul era privit cu seriozitate și îngrijorare de conducerea clubului A.S.A., de antrenorul și jucătorii echipei. Nici corectivul jocului „acasă” n-a putut frâna implacabilul pericol ploieștean — mereu în creștere în ultimele etape —, astfel că formația din Tg. Mureș întinându-l, a abordat meciul cu o nedorită crispă, ceea ce i-a adus în plasă, din min. 27, un gol imposibil de recuperat până la sfârșit, cu toată lupta dirză, dar confuză, a atacanților, cu toată apărarea hotărâtă, disperată chiar, a fundașilor militari. Paselor date pe metru pătrat, ale lui Raksi, Muresan și Lucaci, ploieștenii le opuneau o apărare totdeauna oportun plasată. Iar șuturile explosive ale lui Dumitriu III au fost magistral respinse de N. Ionescu, care ne-a amintit de portarul titular al reprezentativelor de odinioară, în schimb, contraatacurile, bine orientate tactic și rapid executate de Petrolul, au prins pe picior greșit de multe ori pe apărătorii militari și o dată chiar pe Bai, aflat undeva prin... careu. Totuși, dacă scorul n-a fost mai mare, se datorește lui Toth, Sirbu și Sileam, care au acționat cu energie pe linia de fund, ca și lui Siko (cel mai bun de la A.S.A.), la mijlocul terenului. Echipierii lui Bone au dominat în repriza a doua, dar tot fără orizont și, mai ales, fără eficiența cerută de o partidă atât de importantă. Sau, poate, tocmai de aceea... Citeva scilipiri în ultimele minute ale lui Lucaci, sau mingile servite de Dumitriu III n-au dus la nici un rezultat, ele fiind redate sau peste bară, sau în portarul advers... N-a putut fi obținut nici măcar golul egalizator care ar fi păstrat pe A.S.A. pe locul 13, mai datorat de speranțe decât ultimul, datorită căruia formația mureșeană a preluat „lanterna” de la Steagul roșu. (Al. V.).

DINAMO BACĂU- RAPID 2-0(0-0)

Au marcat: Ene Daniel (min. 52) și Băluță (min. 85).

Spectatori: 10.000.

DINAMO BACĂU: Ghiță 7 — Kiss 7, Nunweiler IV 7, Vătafu 8, Velicu 7 — Duțan 9, Comănescu 7 — Ene Daniel 8, Dembrovski 8, Rugibeli 6 (min. 70: Munteanu), Băluță 8.

RAPID BUCUREȘTI: Răducanu 6 — Ștefan 7 (min. 27: Costea 6), Motroc 7, Lupescu 8, Greavu 7 — Năsturescu 7, Pop 6, Dumitriu 7 — Năsturescu 7, Neagu 6, Codreanu 7.

ARBITRU: Zaharia Chifor (Brașov) 7.

LA TINERET: 2-1 (0-1).

Criză de înlocuitori la Rapid

Handicapată de numeroase absențe (Dan, Ionescu, Dinu, Dumitriu), echipa bucureșteană și-a făcut socoteala că numai un eventual avantaj rapid și surprinzător i-ar putea conferi o șansă în fața dinamoviștilor bacăuani. Cu atât mai mult cu cât lipsa lui Ene II din înaintarea acestora, echivala teoretic (ultimilor demonstrat și practică) cu imposibilitatea unei exprimări reale a personalității echipei. Întinând și lipsa de rodaj suficient a lui Velicu, Rapid s-a decis să atace „din start” pe aripa dreaptă și într-adevăr timp de aproape un sfert de oră, publicul local a privit neîncrezător duelurile între fundaș stînga dinamovist și impetuosul Năsturescu. De altfel, în minutul 12 o minge plecată de la Jamaichi și interceptată de Năsturescu, a avut destulul unei faze de mare simplitate și eficiență, la valoarea căreia a contribuit și Neagu. Dar Velicu revenind și respingînd „în extremă”, l-a derutat pe Dumitriu ce luase poziția de șut. A fost de fapt momentul „trezirii” echipei gazdă și a eliberării lui Velicu de orice complexe. În continuare, Năsturescu a fost o extremă oarecare, lîngă un centru atacant oarecare (Neagu) și lîngă o altă extremă (Codreanu), căreia Kiss nu i-a lăsat mari speranțe. E drept că el avea să mai sapa o cută pe fruntea lui Nicușor, cînd în minutul 65, trecînd ca un bolid pe lîngă Nunweiler IV și Ghiță, a împins mingea pe lîngă poarta goală. Un minut mai tîrziu, Neagu și-a amintit că cineva îl numea Capellini, dar singurul său șut neformal l-a găsit bine plasat pe Ghiță. După o primă repriză cînd dispeceratul precis al lui Duțan n-a fost onorat coresponsor de Dembrovski și Ene Daniel (primul fusese prea înalt în minutele 12 și 26, iar al doilea a ratat incredibil în minutul 20, trăgînd prea înalt), Dinamo Bacău își conturează mai îndrăzneț și mai clar pouderea sa ofensivă. Băluță a devenit subit omul „cu tupeu” de atacant și în minutul 52 Ene Daniel va finaliza pasa inteligentă a acestuia. În minutul 85 însuși Băluță marchează cu un șut decis, pecetluind un scor amenințat între timp (min. 68 și 80) de Dembrovski și Duțan. Fără Dumitriu și Ionescu, mai ales, Rapid a fost o echipă constrînsă să se apere. Adică lipsită de iluzia victoriei. (I. C.).

Cinci goluri în 23 de minute...

Meciul a avut o desfășurare surprinzătoare. După o repriză destul de bună, încheiată cu scor egal, echipa oaspe s-a prăbușit total după pauză, primind cinci goluri într-un interval de numai 23 de minute! Bucureștenii au avut mai mult inițiativă și în prima parte a jocului, au deschis scorul destul de curînd, dar au ratat în continuare toate ocaziile, mai ales prin Voinea. Oaspeții — care au făcut un joc deschis — au avut și ei multe acțiuni spectaculoase și, mai ales după ce Sandu a egalat printr-un șut de toată frumusețea, din afara careului, se părea că le vor da mult de furcă liderilor. Iată însă că previziunile n-au fost confirmate, după pauză Jiul comițînd greșeli peste greșeli în apărare, pe care atacanții de la Steaua nu s-au lăsat prea mult invitați să le fructifice. În ansamblu, Steaua a făcut un meci bun, echipa dovedindu-se în cert progres. Altfel despre meci, Restul despre arbitraj. De mult n-am văzut un arbitraj atât de slab ca cel al lui N. Cursaru în acest meci. Ideea că la un astfel de scor comentariile privind arbitrajul (chiar foarte prost cum a fost acesta) sînt de prisos ni se pare greșită. Oare faptul că N. Cursaru n-a acordat steliștilor un 11 m. clar în prima repriză, la 1-1; și apoi la 4-1 a acordat un gol din ofsaid clar, semnalat și de la tușă; că a dat decizii hilare la faulturi, că a incurcat ofsaidurile, oare toate acestea pot fi tratate cu duhul blîndeții numai pentru că scorul a fost 6-1? Credem că arbitrajul lui N. Cursaru trebuie discutat în colegiul de arbitri și că el ar trebui trimis la un curs de reîmprospătare a cunoștințelor. (R. U.).

Dumitrache și-a marcat reîntrearea

Partida a prezentat multe din acele caracteristici care fac ca jocul să fie urînit tot timpul cu interes, cu plăcere, deși au fost și perioade de scădere. Echipelo s-au angajat într-o luptă dirză, dar destul de corectă, în care n-au neglijat deloc mijloacele tehnice și tactice (nu întotdeauna însă, cu realizări la fel de bune), au avut pe rînd perioade de dominare și de joc egal, au ratat citeva ocazii frumoase (de trei ori mingea a nimerit barele), dintre care unele puteau da alt curs jocului și evoluției scorului, fixat pînă la urmă la proporții minime, în avantajul dinamoviștilor, învingători pe merit.

Începutul jocului a fost foarte vioi, în ciuda căldurii, cu acțiuni alternative la cele două porți, dar purtînd amprenta dinamovistă, la care reîntrearea lui Dumitrache a dat mai multă viață, incisivitate și eficacitate liniei de atac, orientat mai mult pe poartă. În min. 13, Ușu a parat greu un șut al acestuia, dar peste două minute n-a mai reușit și balonul tras plasat de Dumitrache a intrat în poartă. Riposta Farului a fost promptă și a prevestit golul. L-a ratat Tufan în min. 18 (peste poartă de la 3 m. 11), dar l-a realizat Mareș, în min. 22, din 11 m., la un henț comis de Dinu, într-o fază în care n-a manifestat o astfel de intenție, stăpînînd mai bine mijlocul terenului, Farul continuă să atace periculos, dar ratează ocazia de a lua conducerea pe tabela de marcat: Datcu blochează, în ultimă instanță, un șut al lui Kallio de la 4-5 m. lateral (min. 36), Antonescu trage în bară în min. 37 și în același minut Datcu are alte două intervenții salvatoare. A fost perioada favorabilă constantenilor. Repriza secundă a decurs în avantajul dinamoviștilor, care atacă mai simplu, dar mai periculos, în special prin Dumitrache și Pircălab. Ei își impun jocul, înscriu golul victoriei (min. 52) prin Pircălab și mai ratează citeva ocazii: Dumitrache (bară — min. 57, min. 74 — salvează Dumbravă, min. 84 și 85), Dinu (bară — min. 81), față de una mai clară, a lui Tufan (min. 55). Final dinamovist, dar victorie numai cu 2-1. (P.G.).

DINAMO București- FARUL 2-1(1-1)

Au marcat: Dumitrache (min. 15), Mareș (min. 22) din 11 m și Pircălab (min. 52).

Spectatori: circa 8.000.

DINAMO: Datcu 8 — Popa 7, Boc 8, Dinu 7, Ștefan 7 — Gherghel 6, Stoicescu 7 — Pircălab 8, Varga 7 (min. 81: Sălcăeanu), Dumitrache 8, Haidu 7.

FARUL: Ușu 8 — Pleșa 5, Tîlvescu 7, Mareș, 7, Dumbravă 6 — Manolache 7 (min. 69: Unguru 5), Koszka 7 — Sasu 7, Tufan 7, Antonescu 7, Kallio 8.

ARBITRU: R. Răinea (Birlad) 7.

LA TINERET: 2-1 (1-0).

STEAGUL ROSU- „U” Craiova 2-0(1-0)

Au marcat: Pescaru (min. 44) și Florescu (min. 51).

Spectatori: circa 5.000.

STEAGUL ROSU: Adamache 8 — Ivănescu 8, Jenei 7, Alecu 8, Rusu 8 — Kadar 8, Ciutac 7 — Pescaru 8, Florescu 8, Ardeleanu 5 (min. 46: Gh. Nicolae 6), Györfi 8.

„U”: Pîlcă 7 — Mihăilescu 6, Mincă 7, Bitlan 7, Deliu 6 — Strimbeanu 6, Deselnicu 8 — Martinovici 7, Sfîrlogea 7, M. Popescu 6, Circumărescu 5, min. 46: Oblemenco 6).

ARBITRU: C. Bărbulescu (București) 9.

LA TINERET: 3-3 (1-1).

„U” CIUJ- PROGRESUL 3-1(0-1)

Au marcat: Mustăța (min. 60), Pexa (min. 64), Adam (min. 80 din penalti) și Șoangher (min. 91).

Spectatori: circa 18.000.

UNIVERSITATEA: Moldovan 6 — Crețu 8, Pexa 7, Anca 7, Cimpeanu 7 — Neșu 8, Angheliescu 4 (min. 59: Barbu 8), Mustăța 7, Oprea 6, Adam 7, Coman 7.

PROGRESUL: Malache 8 — V. Popescu 5, Grama 5, Peteanu 5, Ad. Constantinescu 6, Neacșu 6, Georgescu 7 (min. 60: Stoicescu 5), Matei 7, Oaldă 5, Mateianu 6, Șoangher 6.

ARBITRU: Iosif Ritter (Timișoara) 7.

LA TINERET: 1-4 (0-3).

FC ARGES- U.T.A. 1-0(1-0)

A marcat Kraus (min. 22).

F.C. ARGES: Coman 9 — Ioniță 6, Barbu 9, I. Stelian 5, Păciulete 5 — Prepurgei 6, Olteanu 6 — Nuțu 7, Kraus 7, Dobrin 6, Radu 5.

U.T. ARAD: Gornea 9 — Birău 7, Bacoș 7, Pojoni 7, Czako 6 — Petescu 9, Mețcaș 7 — Schiopu 6 (min. 74: Domide 6), Moț 7, Lereter 7, Axente 7.

ARBITRU: Gh. Popovici (București) 9.

LA TINERET: 0-2 (0-1).

Brașovenii fac calcule

„Stegarii” au început cu trei virfuri de atac, forțînd jocul, studenții răspund, retrăgîndu-l pe Deselnicu pe linia de fund și pe Bitlan „maturător”. În felul acesta, centrările pe sus ale celor două extreme, Györfi și Pescaru (care își schimbă posturile între ei după 15 minute), sînt rezolvate cu succes de apărătorii olteni, în duel direct cu Ardeleanu și Florescu, nu atât de bălăhoși și insistenți ca și Gane.

Deși „stegarii” domină, studenții îi surprind prin contraatacuri, dintre care unul se termină cu un șut al lui Deselnicu, reținut cu greu de Adamache. Cînd oaspeții sperau că vor sfîrși prima repriză la egalitate, Florescu stochează pe piept balonul, pasează lui Pescaru, în careu și acesta, din vole, înscrie pe lîngă Pîlcă, rămas simplu spectator.

Schimbările efectuate la pauză ajută doar studenților craioveni, care atacă în tromba și își creează chiar ocazii de gol prin Sfîrlogea și Oblemenco (nu mai vorbim de cele două „bare” care i-au salvat pe Adamache!). Apararea craiovenilor se resimte, însă, de bărbaia continuă și începe să joace la ofsaid, lîsînd totdeauna 2-3 atacanți brașoveni în urma lor. Cu toate acestea, Györfi ia pe cont propriu o acțiune, pasează în careu lui Florescu, care înscrie al doilea gol pentru Steagul roșu.

În minutul 73, la o lovitură de colț, Oblemenco înscrie un gol spectaculos, de-o manieră veritabilă handbalistică. Hențu! a fost observat, însă, de arbitru, care n-a acordat punctul dorit de craioveni.

Cu această victorie, echipa din Brașov părăsește ultimul loc, începînd să facă tot felul de calcule pentru scăparea din zona barajului (S. B.).

Armătura precară a apărării

Golul lui Șoangher, căzut norocos la începutul partidei (Mateianu a pasat înapoi, Pexa și Anca s-au uitat la minge și Șoangher a tras destul de slab, suficient însă pentru ca Moldovan, care a plonjat tardiv, s-o scape în plasă) a dat o asemenea armătură speranțelor inițiale ale bancarilor într-un rezultat pozitiv, încît au renunțat pur și simplu la un joc elastic, la orice velleități ofensive. Singura grijă a bucureștenilor a fost să aglomereze propriul careu, mîzînd în acest scop și pe linia mediană Georgescu — Matei — Neacșu. Și atîta timp cît studenții clujeni s-au lăsat angrenați în acest joc de uzură, lipsit de orizont, adăugînd la o asemenea monocordă par-titură doar ratări exasperante (în min. 20 — Angheliescu și Crețu trag în bară; în min. 30 — Anca și Oprea se invită reciproc la șut în careul mic; Angheliescu „mai decise” lupteaza la 10 m de poartă în min. 35; iar Oprea, care și-a disputat împreună cu Adam titlul de rateur în acest meci, aliat în min. 41 singur cu Malache, trage de două ori consecutiv în aceeași țintă, tactica oaspeților a reușit, ei plecînd la cabine după 45 de minute cu un nesperat 1-0. Introducerea lui Barbu în centrul echipei clujene se dovedește inspirată, deplasările largi ale acestuia, conjugate acum ferocit cu cele ale lui Mustăța și Adam, dislocă încet, dar sigur, apărarea Progresului. Și iată că în min. 60 o lovitură de aut executată excelent de către specialistul Cimpeanu, de la peste 20 de metri de poarta lui Malache, ajunge în careu, la Adam, care, cu capul o pasează lui Mustăța și tabela de marcat arată 1-1. Zăruile au fost aruncate. În teren și în tribune nu mai există decît „U”. Și doar după 4 minute o bombă a lui Adam este scoasă în corner de către Malache. Mustăța execută înalt și Pexa înscrie cu capul spectaculos, sub bară. Surprinzător, pe acest fundal, Oprea îl lovește pe Matei dar arbitru Ritter consideră că ambii trebuie eliminați. Adam pecetluiește scorul în min. 80 cînd sard-jînd decisiv în careu este faultat de Peteanu. Deci un nou gol din penalti pentru golgeterul campionatului. (P. S.).

U.T.A. nu se dezmințe

Din nou arădenii ne-au servit o porție din ceea ce se cheamă „specialitatea casei”, adică joc excelent în deplasare. Într-adevăr, duminică la Pitești, ei au evoluat de o manieră care le-a adus unanime aprecieri și care a făcut ca rezultatul final al meciului să fie pus tot timpul sub semnul întrebării. Dar dacă ei nu au reușit să obțină nici măcar un punct, aceasta se datorește faptului că atacul este lipsit de un jucător gen Kraus, adică omul care să dea lovitura de grație portarului advers. Totuși, și în aceste condiții ei au pus la grea încercare apărarea piteșteană și din acest punct de vedere semnificativă este faza din min. 40 cînd lui Barbu, excelent în acest joc, nu i-a mai rămas altceva de făcut decît să-l placheze pe Moț scăpat singur spre poartă. Din această primă repriză mai notăm ocaziile ratate de către Moț și Schiopu în min. 20 și respectiv 44, precum și golul înscris de gazde în min. 22 prin Kraus care a reluat direct în plasă o minge respinsă de Pojoni.

Repriza a doua a fost tot atât de echilibrată ca și prima, situațiile de gol — și din nefericire și ratările — fiind destul de numeroase: în min. 49 Ilie Stelian luf-tează și Coman respinge cu greutate șutul lui Schiopu, același Ilie Stelian (min. 75) nu-l mai poate opri pe Moț decît tragîndu-l „cu nădejde” de tricou, în min. 88 și 90, Coman respinge în extremis două șuturi din apropiere ale lui Axente. În ceea ce-i privește pe piteșteni, aceștia au ratat și ei bune ocazii prin Radu (min. 60 și 70), Dobrin și Nuțu (min. 72 și respectiv 89) aflați la numai 6 m de poarta lui Gornea și Kraus (min. 83). (I. T.).

Voinea depășește apărarea echipei Jiul și înscrie unul din cele 6 goluri ale echipei Steaua

BRAȘOV. Deși flancat de Cadar și D. Nicolae, craioveanul Strimbeanu rămâne în posesia balonului (Steagul roșu — Universitatea Craiova 2-0).

Foto: S. BRAȘOVEANU

ACTUALITĂȚI

TURNUL ECHIPEI

SPARTA ROTTERDAM

La sfârșitul acestei luni ne va vizita o formație olandeză. Este vorba de echipa clubului Sparta din Rotterdam, care va susține în țara noastră trei jocuri și anume, la:

29 mai cu Farul la Constanța
2 iunie cu Petrolul la Ploiești
4 iunie cu Dinamo Bacău la Bacău.

FOTBALIȘTII CONGOLEZI

ȘI-AU AMINAT SOSIREA

Am anunțat că luna aceasta va evolua la noi selecționata națională de fotbal din Congo Kinshasa. Recent s-a comunicat că formația congoleză și-a aminat sosirea pentru sfârșitul acestei luni, intrucât în momentul de față ea se află în Brazilia, unde are de disputat câteva jocuri. În țara noastră, congolezii urmează să evolueze în perioada 27 mai — 10 iunie.

REPROGRAMĂRI DE JOCURI

● Aminat din cauza vizitei echipei italiene Bologna, meciul de campionat Jiul-Dinamo București se va juca, duminică, la Petroșeni.

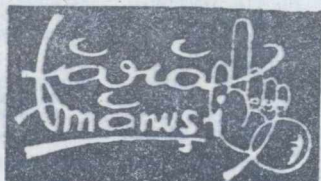
● Partidele Dinamo București—F.C. Argeș și Steaua — Farul, din „Cupa F.R.F.” pentru echipele de tineret-rezerve, au fost reprogramate la 15 mai.

PE CÎND SEMIFINALELE

CUPEI?

Partidele semifinale ale Cupei României se cunosc, însă federația nu a stabilit încă, din cauza calendarului încărcat, la ce dată se vor disputa. Până la urmă se pare că va fi aleasă data de 12 iunie, după terminarea campionatului. În acest caz, finala ar urma să se dispute la 16 iunie.

ACTUALITĂȚI

În fine, o mașină de calculat electronică de la Institutul de Energetică, m-a lămurit: avem 10.742.391 de specialiști în materie de fotbal.

Jocul cu gărgărița de piele și aer este deci mai iubit uneori decît logodnicele, soțiile, mamele, bunicii sau chiar buteliile prăfuite de Cotnari și Murfalar.

Așadar, este normal ca, vorba cronicarului, „de la Vlădică pînă la opincă”, toți să ne pricepem la fotbal și să fim capabili să dăm sfaturi celor care aleargă și nădușesc și marchează, sau nu marchează, pe gazon.

Avem astfel tot felul de specialiști. Avem specialiști cu stilou, cu brici, cu clopoțel, cu pancarte, cu caricaturi, cu arătătorul și degetul mic pe canini, suierînd în chip de nai sau fluier ciobănesc, cu microfonul călare pe unde sau în zig-zag la televiziune, cu cornet de semînțe, cu furioase sudalme, cu pumni ridicați spre cer sau mușcați la os, cu amenințarea într-o mină și ștampila de concediere a jucătorului într-alta.

De tot soiul, și particulari și oficiali, avem cu carul și cu toptanul.

Cobor, de exemplu, luni, în stradă, după etapă. Cel care se ocupă matinal cu toaleta trotuarului se oprește din măturat și în loc de bună ziua, îndreaptă spre mine mătușorul ca o coadă de păun:

— Am jucat fără Dan și Dumitriu. Nu se poate așa! Ce au ei?

Intinzîndu-mi „Sportul”, tutungioaica mă somează:

— Maj zi oeva de Titî Tească! La frizerie, nea Vasile, explicîndu-mi cu briciul, printre săpun și epidermă, cum ar fi marcat el în locul lui Dinu, e cit pe aci să mă lase, dintr-o fentă, mai cîrn decît spătarul Milescu. La policlinică, dentistul mă ține cu gura deschisă o jumătate de oră, să leșin, explicîndu-mi cu pansamentul în pensetă, de ce Ion Pircălab și-a revenit în formă și ce ar trebui să mai facă numărul 7, pentru a intra ca din tun, direct în poartă, cu balonul lipit de picior.

La bar, la Piața Romană, nu mi se servește cafeaua pînă cînd cel puțin douăzeci de minute nu mi se prezintă un expozit amănunțit asupra ghinionului de care e urmărită înaintarea craiovenilor, fiindcă nu a ascultat niște sfaturi. Și după ce beau în fine cafeaua, mă întîlnesc buimac cu frații Grigoriu.

— Cînd avem procesul?

— Pe 9 mai! Ce ai uitat? Continuăm! La tribunalul ăl mare! Procesul ca procesul! Ce facem însă cu Progresul? Nu m-a ascultat Matei! L-am învățat cum să driblez! — se plînge Cezar Grigoriu.

Ce de specialiști!

Observ cum fiecare parcă îi lipsește o

10.742.391 de specialiști

de NEAGU RADULESCU

tablă și citeva bucăți de cretă, să ardă pe loc niște scheme tactice de joc modern.

Fără tablă e greu și durează mult. Pierdem timp prețios și fotbalul autohton nu poate progresa. Ia chestionați dumneavoastră, mă rog, antrenorii, ajutorii de antrenori, ajutorii de ajutoari și băgători de seamă și-o să vedeți ce minuni pot realiza în fotbalul modern o tablă și niște scheme tactice trasate înainte de meci cu zece, douăzeci de bucăți de cretă.

Totuși, parcă niște antrenori de pe vremuri, de numele cărora ne aducem aminte cu drag și cu stimă, nu prea se dădeau în vînt după aceste metode ultra moderne și arătau elevilor lor mai sănătos, mai viu, mai pe gazon, cum se trage cu latul și cum se marchează la corner, nu cum stă și cum se plimbă pe tablă „il libero”.

Desigur, nu sufăr de conservatorism, căci conservatorismul înseamnă scleroză, barbă și inevitabilă bătrînețe. Ador tinerețea, epoca noastră a atomilor și a sputnicilor, cu toate cuceririle ei moderne.

Îmi place, de exemplu, cînd chiar scriitorii noștri, în loc să compună sonete clasice ca venerabilul Petrarca, sau „gume” de stil modern ca Robbe-Grillet, sau cel puțin, cuminți catrene, ca Veronica Porumbacu, se joacă, plimbîndu-și stilourile în adevărate turnire stilistice pe deasupra stadioanelor.

Dar turnirurile acestea, ca și schemele de pe tablă, ca și timorarea jucătorilor înainte de meci, de alți specialiști oficiali, nu ajută în nici un chip la saltarea calitativă a fotbalului.

Ele îmi aduc aminte de-o întîmplare din liceu. Taică-miu dorea cu orice preț să devin un elev model și să-i aduc mereu acasă, pe carnetul de note, cîte un 10 la engleză.

Pentru realizarea dorinței — laudabilă desigur — s-a hotărît să mă asculte în fiecare seară la această dificilă limbă a nemuritorului Shakespeare. Dar el nu cunoștea nici o boabă din vocabularul insularilor. Eu, cel puțin o mai auzeam în clasă și la cinematograful. Și astfel, ne trîșam amîndoi în fiecare seară. Eu deschideam cartea și citeam cam cum vorbea Greta Garbo.

El dădea mulțumit din cap, aprobînd.

Apoi traduceam, căci fantezie, berechet, să împrumut și la alții.

Cam așa e și cu fotbalul.

Să nu ne transformăm din suflători în specialiști. Căci una e să dai cu piciorul din tribună, sau de lingă televizor, și alta e să îl întrebuițești pe teren.

Iar a umbla cu tabla la subțioară și cu buzunarul plin de cretă pentru scheme tactice, înseamnă să-l înităm pe domnul Rădulescu.

Pierdem vremea și nu dăm rezultate.

Eu nu știu nici astăzi englezește.

NOI PREGĂTIRI ALE LOTULUI A

La sfîrșitul acestei săptămîni lotul reprezentativ A va face noi pregătiri (duminică un meci contra echipei Progresul), urmînd ca la 15 mai să susțină un joc de verificare, după toate probabilitățile cu Germania Aachen. În vederea acestor pregătiri au fost convocați la București următorii

jucători: Coman și Dalcu, portari, Ivăncescu, Sătmăreanu, Barbu, Hălmăgeanu, Pexa, Deleanu, Mocanu, Groza, Dinu, Dobrin, Ghergheli, Sasu, Pircălab, Obflemenco, Kallo, Răducanu Ionescu (Rapid) și Nunweiler IV (Dinamo Bacău) pleacă cu echipele lor în turneu peste hotare.

SCURTE ȘTIRI

● Rapid și Dinamo Bacău părăsesc vineri țara, prima cu destinația Algeria, secunda în Polonia.

● În principiu s-a căzut de acord ca finala (dublă) a campionatului internațional feroviar Rapid București-Lokomo-

tiv Sofia să aibă loc la 19 iunie la București și 26 iunie la Sofia.

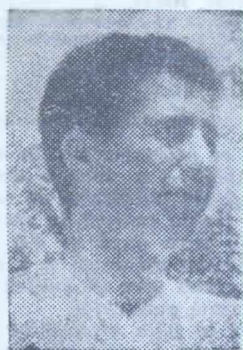
● Echipa de juniori a Rapidului a fost invitată la al 4-lea turneu internațional organizat la 22 și 23 iunie la Aschaffenburg în R. F. a Germaniei.

R

îndurările acestea sînt scrise sub semnul viitorului rezultat al partidei dintre F.C. Argeș și Steaua de la Pitești, partidă care poate însemna totul pentru destinul titlului de campion al actualiei ediții a întrecerii.

Am auzit că Barbu a făcut un rîmășag cu un cronicar de fotbal: „Dacă nu batem pe Steaua, la Pitești, îți trimit ghețele, s-a angajat el, dacă da, atunci îmi trimiți dumneata stiloul cu care vei scrie cronică”. Tare aș dori să aud că, pentru partida cu Universitatea Cluj, Barbu a încălțat o pereche de ghețe noi.

Îmi închipui că ați sesizat faptul că rîndurile comentariului de față sînt scrise cu o zi înainte de desfășurarea „etapei de joc”, sub impresia jocului deosebit de bun pe care Steaua l-a făcut în meciul cu Jiul Petroșeni. În acea repriză, a doua, a fost un fel de rupere de zăgazuri, forța de joc a echipei noastre prăvălindu-se peste adversar, uluindu-l pur și simplu. Și dacă scorul nu a fost mai mare de vînd e arbitru întîlnirii care i-a oprit pe Sorin Avram, pe Voinea sau Tătaru II din multe curse spre... gol. Dar, cel mai important lucru este că intrarea în formă a echipei noastre coincide cu această perioadă hotărîtoare a întrecerii și, cel puțin în virtu-

CONSTANTIN COMENTEĂZĂ

Tot reflecții de spectator

tea tradiției, această creștere de randament trebuie să mai dureze cel puțin trei-patru etape. Exact cît ne trebuie!

Și acum, îndrăznesc să-mi spun o părere despre partida de la Linz dintre formațiile reprezentative ale Austriei și României. Poate că meciul n-a fost tocmai frumos, poate că vroiam mai mult de la această întîlnire, din punctul de vedere al limpezirii „apelor” în legătură cu adevărata formulă de echipă pentru preliminariile C.M., dar, dincolo de toate acestea, aș dori să vă spun cîteva lucruri care vin din partea unui fost component al acestei echipe-etalon a fotbalului nostru.

În ultimii ani, ori de cîte ori am îmbrăcat tricoul reprezentativei eram dominat de gîndul de a face totul pentru a nu suferi nici umilințe nu alit din partea adversarilor. Cînd mai ales din cea a „prietenilor fotbalului” de la „masa presei”. Nu aș dori să se înțeleagă cumva că amestec lucrurile și pe oamenii de la „masa presei”. Și, nici că resping justificatele critici care au urmat unor eșecuri penibile (înfrîngerii ca acele 0-6 din toamna anului trecut). Mă refer doar la acei comentatori sportivi ce cred că, aruncînd cu noroi în obrazul fotbalului, îl înfrumusețază, aceiași oameni care nu mai găsesc adjective pentru a lauda cluburi și jucători de la Milano, Londra sau Montevideo, chiar dacă merită chiar dacă nu. Aceștia folosesc pentru noi termeni de campionat mondial sau de cupă intercontinentală. Acei gazetari n-au dat o singură sugestie valabilă pentru îmbunătățirea fotbalului nostru, așîndu-și însă, mereu, o falsă îndurerare. Acum, de cînd sînt forțat de împrejurări ca duminică să iau loc în tribună constat că, de cele mai multe ori, oamenii care dau sentințe inapelabile nici măcar nu se deranjează să vină la stadion.

Și ne-au jignit (nu criticat) pe noi jucătorii români, și acest lucru nu se poate să nu aibă reflexe în nivelul la care evoluăm. Mulți dintre colegii mei de sport mai tineri pierzîndu-și încrederea în forțele proprii, acționînd cu teamă, crispați. Sînt convinși că Dobrin putea arăta mai mult la Linz. Ca și Ionescu, Groza, Deleanu sau Kallo, de altfel. Și tocmai de aceea i-am admirat pentru eforturile făcute în dorința de a se întoarce ca fruntea sus acasă. Restul problemei este apăsătorul comisiei de selecție, ea... fiind încă un jucător ca oricare altul.

Un spectacol fotbalistic agreabil: DINAMO BUCUREȘTI — F. C. BOLOGNA 3-1

Fotbal plăcut, ieri, în amicalul organizat de clubul Dinamo, cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființare și în care dinamoviștii au avut ca partener de întrecere o echipă de renume european, formația italiană F. C. Bologna.

Evident, nu fotbal de luptă, nu dispută acerbă pentru rezultat; ci întrecere exclusiv pe tărîmul realizărilor de joc, al spectacolului. Ceea ce a făcut ca acest meci cu caracter festiv să placă publicului spectator, care n-a fost lezilizionat nici de echipa oaspe (cum se întâmplă uneori cînd echipe străine vin la noi pentru jocuri amicale) nici de replica pe care le-a dat-o Dinamo vizitatorilor, printre care se găseau jucători prestigioși pe plan continental ca Haller, Bulgarelli, Guarneri, Clerici, Fogli, Janich.

N-a fost deci un meci dinamic, „cu miză”, cu încheștare pentru fiecare minge. Dar ne-a plăcut cursivitatea jocului, acuratețea unor acțiuni, tenta de tehnicitate pronunțată a acestora (facilitată — e drept — și de ritmul cam lent) ca și construcția și spectaculozitatea celor patru goluri înscrise.

Vorbim la început despre impresia bună pe care a lăsat-o „squalra” din Bologna. Echipa italiană ne-a arătat cele două virtuți principale ale fotbalului peninsular: o bună organizare a jocului și o tehnică individuală ridicată. Bolognezii au acoperit bine terenul, au știut să se grupeze rațional în jurul jucătorului aflat în posesia balonului, au trecut ușor din apărare în atac. Manevrele lor tactice au prezentat multe noutăți care ne-au surprins și pe noi și... pe dinamoviști, care nu de puține ori au trebuit să facă față, în ultimă instanță, unor atacuri surprinzătoare ca idei și desfășurare. Ne-au plăcut toți jucătorii oaspeși dar pe doi dintre ei i-am reținut în mod deosebit: Haller și Clerici. Primul nu s-a întrecut cu firea (era un joc amical!) dar a făcut câteva lucruri care i-au dezvăluit clasa. Cel de-al doilea ne-a oferit imaginea unui atacant central pe cit de impetuos și de bun șuter, pe atît de dotat cu calități tehnice. Guarneri și Bulgarelli au fost ieri sub valoarea evoluțiilor lor anterioare pe același stadion dar

DINAMO BUCUREȘTI — BOLOGNA 3-1 (1-1)

Au marcat: Clerici (min. 15), Dinu (min. 25), Dumitrache (min. 43 și 49).

Stadion: „23 August”, teren bun
Spectatori: 40.000

DINAMO BUCUREȘTI: Datcu — Popa, Boc, Dinu, Ștefan — Gherghel (Sălceanu), Stoenescu — Pircălab (min. 58 Lucescu), Varga (Naghi), Dumitrache, Haidu.

BOLOGNA: Vavassori — Tentorio (min. 68 Prinl), Ardizzone, Guarneri, Janich — Fogli, Turra — Bulgarelli (min. 60 Ferrario), Clerici, Haller, Pace (Carmignati).

ARBITRU: V. Dumitrescu — București.

nu și-au dezmințit nici ei polivalențele. În ansamblu, Bologna — deși a pierdut partida — a avut o evoluție apreciabilă. Iar aprecierile noastre și ale publicului se referă nu numai la evoluția tehnică ci și la finuta echipei, la sportivitatea ei exemplară. Cestul lui Janich care după ce l-a faultat involuntar pe Dumitrache n-a continuat acțiunea, ci a aruncat mingea în aut și s-a îndreptat în grabă spre dinamovist pentru a-l ajuta să se ridice a mers la inimă publicului.

Dinamo a jucat ieri în nota evoluțiilor sale din acest sezon, adică bine, și a obținut o meritată victorie. Dinamoviștii n-au jucat cu ardore, dar cu trager de inimă, dornici (firește) ca în acest joc să obțină un rezultat cit mai bun. Și parcă o victorie repurtată astfel, prin forța intrinsecă a jocului și nu prin angajamentul fizic, te mulțumește mai mult...

Debutul jocului a fost favorabil lui Dinamo, dar — după câteva ocazii ratate de gazde — cei care au marcat au fost bolognezii. Boc a tratat cu ușurință o minge ușoară, CLERICI a cules balonul, a intrat în careu și a șutat cu forță: 1-0, în min. 15. Egalarea a fost obținută zece minute mai târziu, de acest talent lansat pe drumul deplinei afirmări, care se numește DINU. Fundașul central dinamovist a venit în atac și a șutat splendid de la peste 25 de metri, din unghi, în colțul lung, „bătîndu-l” fără drept de apel pe Vavassori. După alte ocazii ale lui Dinamo, cu două minute înainte de finalul reprizei, o centrare a lui Varga este reiată, cu capul, prin plonjon, de DUMITRACHE pe lângă portarul advers. Un gol asemănător celui cu care dinamovistul a adus victoria echipei sale în meciul de campionat cu Progresul.

După pauză, DUMITRACHE a mai înscris un gol, la o fază în care și-a etalat simțul porții și al execuțiilor tehnice, apoi Bologna a avut o zvicnire care i-a prilejuit lui Datcu remarcabile intervenții. În final, e rîndul lui Vavassori să se impună prin parade de efect la șuturile lui Dumitrache și Naghi.

Cei mai buni de la învingători, în această partidă: Dumitrache, Pircălab, Datcu, Dinu, Popa.

Radu URZICEANU

Dumitrache înscrie cel de-al treilea gol al lui Dinamo București, în meciul amical de ieri cu F. C. Bologna
Foto: Al. Babic

ETAPA A 23-A A SIMPLIF

A

șteptat de etape și etape, derbiul veritabil al acestui campionat care a avut atîtea derbiuri... secundare s-a consumat ieri la Pitești și, prin nefixarea vreunui cîștigător, a dat încă o opțiune asupra titlului echipei Steaua; aceasta își păstrează, după confruntarea directă cu principala sa rivală, și avantajul de două puncte și pe acela al golaverajului. Cum programul de pînă la sfîrșitul campionatului prevede doar o singură deplasare a liderului (la Ploiești, în ultima etapă); cum forța sa de joc actuală pare suferi de celea a argesenilor; cum există și avantajul practic, real, din clasament, credem că formația bucureșteană rămîne principala candidată la titlul de campioană. Pentru F. C. Argeș, meritele sînt și ele demne de menționat; fără să aibă la dispoziție lozul mult mai omogen, mai apropiat

ca valoare al militarilor, echipa piteș singura rivală a acestora.

În afara rezultatului de egalitate tot un 1-1, cel de la Bacău, atrag produce în întrecerea din coada clas de locurile barajului. A.S.A. Tg. M Bacău, ceva din greaua pierdere de rămîne sigur condamnată ca una diviziei A în competiția celor patru ediție a primului campionat al țării roșu, programat pentru aslăzi, va depunere în această încă așa de neclă

În sfîrșit, Martinovici...

Dumitriu II (în 4 g

„U” CRAIOVA — FARUL CONSTANȚA 1-0 (1-0)

A marcat: Martinovici (min. 44)

„U” CRAIOVA: Pîlcă 5 — Mihăilescu 8, Mîncă 7, Bîltan 7, Deilă 5 — Deselnicu 7, Strimbeanu 8 — Martinovici 9, Marian Popescu 4, (min. 62 Ivan), Oblemenco 3, Sîrlogea 3.

FARUL: Uță 7 — Pleșa 5, Tilvescu 7, Mareș 7, Dumbrăvă 6 (min. 46 Antonescu) — Manolache 7, Kozka 6 — Sasu 7, Antonescu 5 (min. 46 Ologu), Tufan 8, Kallo 6.

ARBITRU: Aurel Bentu (București) — 9.
LA TÎNERET: 1-2

în care cit de cit „se vede” doar Manolache.

Ne așteptam la mai mult din partea băieților lui Mărdărescu, absolviți în acest final de campionat de orice fel de emoții, fapt ce-ar fi trebuit să le confere o notă de dezvoltare în comportarea lor pe teren.

Craiovenii au dorit, însă, prea mult victoria (în realitate cele două puncte) spre a reda suporterilor lor liniștea necesară. În orice caz, înfocată galerie a oltenilor, care la începutul returului viza pentru idolii ei unul din locurile de onoare ale clasamentului, se vede nevoită, acum, bineînțeles în raport și de rezultatele ultimelor clasate, să mizeze totul pe punctele puse în joc în partida cu textiliștii arădeni pe care o au de sustinut pe teren propriu.

L. DUMITRESCU

A.S.A. — un punct la Bacău!

Rezultatul înregistrat de A.S.A. (locul 14) la Bacău este surprinzător doar pentru cei care n-au asistat la joc și, bineînțeles, pentru suporterii echipei dinamoviste, care nu acordau înainte de meci nici un credit oaspeților. Și totuși, băcăuanii au pierdut al 3-lea punct pe teren propriu, de data aceasta în fața „lanternei roșii”, care s-a comportat aci ca o echipă de la mijlocul clasamentului...

Care a fost „secretul” comportării peste așteptări a oaspeților?

Credem că el se găsește într-un îndemn al lui Bone. În ședința de pregătire pentru joc, „Tibi” a încheiat astfel: „Băieți, nu avem ce pierde, arătați că știți fotbal, că nu meritați locul 14!” Și așa au făcut jucătorii din Tg. Mureș.

Nu este mai puțin adevărat însă că la fixarea acestui „draw” o importantă contribuție au avut-o și băcăuanii. Cam prea siguri de victorie, ei s-au jucat cu ocaziile în prima repriză, ratîndu-le cu seninătate (D. Ene min. 7, Duțan min. 21, Dembrovski min. 12 și 43 etc. etc.). Dar, pe măsură ce se scurgea timpul și vîndînd că nu-și pot concretiza superioritatea teritorială, dinamoviștii au început să se enerveze, făcînd greșeli peste greșeli în atac. Astfel, tot timpul au acționat pe centru, cu mingi înalte, ceea ce a convenit de minune trio-ului Toth-Sirbu-Chiru, jucători înalți cu o bună detentă, posesori ai unui bun joc cu capul. Nervozitatea lor le-a fost accentuată însă și de pe margine, de unde zeci de conducători și colegi de club le dădeau sfaturi și indicații care se băteau cap în cap și aveau ca rezultat dezorganizarea și mai mult a jocului echipei.

Golurile au venit, totuși, abia spre sfîrșit, la interval de mai puțin două minute unul de altul. Dembrovski și Gh. Ene au reușit prima oară să treacă peste fundașii centrali adversi și ultimul a reluat cu capul peste Bai, în plasă. De la centru, mingea a fost purtată de oasepeți pe dreapta, la Lucaci, care a centrat spre Mureșan II. Acesta a prelungit pasa spre Dumitriu III, care a șutat sec în poartă.

M. T.

DINAMO BACĂU — A.S.A. TG. MUREȘ 1-1 (0-0)

Au marcat: Gh. Ene (min. 80) și Dumitriu III (min. 82)

DINAMO: Ghiță 7 — Kiss 9, Nunweiler IV 6, Vătafu 6, Velicu 6 — Duțan 7, Comănescu 7 — D. Ene 5, Dembrovski 4, Băluță 7 (min. 67: Rugibeli 5), Gh. Ene 5.

A.S.A.: Bai 9 — Steam 8, Toth 8, Sirbu 9, Chiru 7 — Dodu 6, Siko 8 — Lucaci 7, Mureșan II 7, Clutac 6, Raksi 7 (min. 58: Dumitriu III 7).

ARBITRU: Gh. Limona (București) 8.
LA TÎNERET: 2-1 (2-1).

U.T.A. începe terenul

S-au înșelat cei care credeau că, scăpate de obsesia zonei celei mai periferice, cele două protagoniste de la Arad vor transforma întîlnirea dintre ele într-o demonstrație de acuratețe stilistică și virtuți tehnice. Calitățile jucătorilor, tîneretă și presupusa lor dorință de afirmare, veneau și ele — e drept — în sprijinul acestor presupuneri.

Jucătorii însă, au fost de altă părere. Ei au înlocuit finețea cu elanul și calmul binefăcător cu angajarea precipitată. Spectacolul n-a mai supraviețuit astfel decît prin caracteristicile sale ce tîin de ardore și dinamism. Viteza și incisivitatea majorității fazelor au fost astfel atuurile acestei partide, în care mingea a circulat pe tot terenul și pe la toți jucătorii. Singuri portarii au jucat mai puțin și desigur că recunoștința lor s-a îndreptat spre apărările imediate, prompte și capabile de sacrificiu.

Pe fondul unei analogii de comportare, U.T.A. își datorește succesul tendinței ei suplimentare de a accelera ritmul și de a simplifica lucrurile, în fazele avansate spre poartă adversă. Înaintașii gazdelor, dar în special Axente, le-au făcut clipe grele lui Pexa și Crețu și a fost nevoie de „ochiul” lui Lereler pentru ca eforturile lor să se convertească în fotbal adevărat. Era minutul 35 și pasa de aur a „bătrînului” Lereler a creat o panică de nedescris în careul clujean. Nici Moț și nici Axente însă n-au dublat cu spontaneitate, clarviziunea căpitanului lor de echipă și faza s-a irosit. Dar Moldovan

AT LUPTA PENTRU TITLU

fost totuși capabilă să rămână

la Pitești, un alt scor nedecis, prin consecințele pe care le are, această alegere de a scăpa recuperat în fața lui Dinamo, de pe terenul propriu, și nu două „reprezentante” ale dintr-unu două locuri în viitoarea dintre Progresul și Steagul, orice caz un element de liminare a clasamentului Diviziei A.

are vervă) =

!!

marcate după combinații extrem spectaculoase și finalizate în personal (tot așa cum și ratase n. 25, cînd a vrut să dribbleze barul). La reluare, ritmul a vizibil. Rapid, mulțumit de at, n-a mai insistat, iar Petro- a reușit să se regrepeze și e mai periculos la poartă, Dridea I în min. 48 și Gromin. 51 au avut posibilitatea crie măcar golul de opoare, turile lor au mers peste bară elțiva metri! Ei vor fi imi- ai tîrziu, în min. 63, de Mol- și cu asta ploieștenii au t toate prilejurile de a înscrie, n această repriză. Între timp, Rapid a mai avut o zvicnire tină de nerv și Dumitriu II ascris, o dată cu al patrulea umele pe lista candidaților ul de golgeter ale campiona. Scor final: 4—0. Victorie de- meritată, chiar la aceste pro- după un joc parțial satisfă- această datorită contribuției tlor.

Petre GAȚU

RAPID BUCUREȘTI —

ROLUL PLOIEȘTI 4—0 (3—0)

marcat: Dumitriu II (min.

2, 45 și 58)

APID: Răducanu 7 — Stefan

totoc 7, Lupescu 6, Greavu

Pop 8, Jamalschi 7 — Năstă-

6, Dumitriu 9, Ionescu 7,

reanu 7.

ROLUL: M. Ionescu 7 —

du 6, N. Ionescu 6, Pal 8, Mo-

6 — Grozea 8, (min. 52: Din-

5), Juhasz 6 — Oprisan 6,

ea I 7, Radca 5 (Grozea),

oveanu 6.

BITRU: Ad-Toth (Oradea) 8.

A TINET: 0—0.

valorifice
propriu

ut șansă să intre destins în
partidei, căci în ultimul
primiei reprize, Șchiopu, cu un
sat, dădea colegilor de linie
mplu de eficacitate. Scurtă
insă! Căci 4 minute după
clușeanul Barbu, speculînd o
de plasament a lui Pojoni,
egalarea și reluarea ostilită-
în punctul inițial. Devenise
soarta acestui meci iute, a
meci de asalt, avea să-l de-
locășii și extremele. Angeles-
ise, Neșu pierdea din preci-
Axente și Șchiopu luaseră
u ei din cabine, plămîni de
In min. 71, centrarea-șut a
i la derutat pe Moldovan
mbiționat pe Țirlea. Finalul
utut cu atacuri succesive dar
ățite de oportunitatea inter-
în apărare. După 90 de mi-
T.A. reușea performanța de
iștiga un meci pe teren pro-

Ion CUPEN

„U” CLUJ 2—1 (1—0)

marcat: Șchiopu (min. 45),

(min. 49) și Țirlea (min. 71)

A.: Gornea 8 — Birău 5,

2, Pojoni 8, Czako 8 — Meș-

ereter 8 (min. 55 Țirlea 7)

Șchiopu 8, Petescu 6, Moț 7,

8.

CLUJ: Moldovan 7 — Cre-

Peșu 8, Anca 6, Cimpeanu

nețescu 6, Neșu 6 — Mus-

6, Barbu 7, Adam 7, Coman

BITRU: R. Buzdun (Bucu-

9.

TINET: 2—1 (0—1).

Piteștenii — neconvingători și pe teren propriu

F. C. ARGEȘ — STEAUA

1—1 (1—1)

Au marcat: Țurcan (min. 40)

și D. Popescu (min. 44)

F. C. ARGEȘ: Coman 8 — Pă-

ciulete 4, Barbu 7, Olteanu 7,

Ivan 7 — Prepurgel 6 (min. 76

Ionit 7), Dobrin 7 — Nuțu 7, Țur-

can 8, Kraus 6, Radu 8.

STEAUA: Haidu 8 — Sătma-

reanu 7, D. Nicolae 8, Hălmăgea-

nu 7, Rotaru 6 — Jenei 7, Negrea

7 — S. Avram 7 (min. 75 Pantea

6), D. Popescu 8, Voinea 9, Tătaru

II 7.

ARBTRU: N. Răinea (Birlad) 8.

LA TINERET: 0—1 (0—0).

Stadionul piteștean a fost ieri ar-
hiplin. Aproximativ 25.000 de oameni,
masați ca într-o cutie de sardale, au
ținut să fie martori oculari la parti-
da-cheie a campionatului, dintre F. C.
Argeș și Steaua. 25.000 de inimi au
bătut pentru echipa locală cu marea
și arzătoarea dorință ca aceasta să
detronizeze pe lider și să își pună, fi-
reste, din nou candidatura la titlu.

Acest vis frumos s-a țesut în tri-
bune din primul minut al partidei.
Dar pe teren, Steaua n-a vrut să se
dea bătută. Ea a lichidat destul de
ușor acțiunile piteștenilor, înainte ca
ei să intre în careul de 16 m. și, cu
calmul necesar abordării unei partide
decisive, a declansat citeva contra-
atacuri foarte periculoase prin Voinea
și Sorin Avram pe care din pripeală,
Tătaru II le-a irosit copilărește.

Dobrin și ai săi, inhibați oarecum
de miza jocului, au căutat rezolvări
simpliste în atac aruncînd baloanele
în careul bucureștenilor cu speranța
că Țurcan, Kraus sau Radu vor reuși

să fructifice unul din ele. Apărarea
echipei Steaua a fost însă totdeauna
la post. În min. 38, stadionul a vuit
la sutul lui Radu dar Haidu a trimis
în ultimă instanță mingea în corner.
A fost acțiunea cea mai periculoasă
care a anunțat golul din min. 40
inscris de Țurcan în urma unei com-
binații cu Nuțu și Kraus, la care nu
putem să nu adăugăm și lipsa de
decizie a lui Hălmăgeanu. Un gol
căzut pe neașteptate, dată fiind fizio-
nomia jocului de pînă atunci. Ma-
rele merit al bucureștenilor este a-
cela că au dat riposta fără întîrziere.
În min. 44 Voinea a plecat cu balonul
de la centru. l-a driblat pe Păciulele
și apoi pe Barbu, a centrat precis de
pe stînga și Dumitru Popescu a în-
scris imparable, cu capul.

La reluare jocul a fost punctat cu
multe „suspens”-uri. Iată citeva:
min. 76 Țurcan singur cu Haidu a
tras afară din careul de 16 m.; min.
85 Dumitru Popescu, de la circa 12
m., lateral, a expediat un șut-bombă
la colțul de sus al porții; min. 87
Tătaru II trage năpraznic de la 20 de
m., Coman respinge în picioarele lui
Voinea și acesta de la un metru de
poartă își saltă mingea pentru a o
trimitte cu capul în plasă însă Co-
man reține; min. 89 Radu de la 4
metri e pe punctul de a înscrie însă
Haidu blochează prompt ultimul șut-
speranță de victorie a localnicilor.

Cu acest succes pe deplin meritat,
echipa Steaua s-a debarasat deocam-
dată de adversara sa directă în lupta
pentru titlu, consolidîndu-și poziția
cu trei etape înainte de final.

Stelian TRANDAFIRESCU

Fundașul Sătmarăanu de la Steaua îl depășește în săritură pe piteșteanul C. Radu, dar... și cu ajutorul unui fault

CLASAMENTUL GENERAL

1. STEAUA	23	12	6	5	40—24	30
2. F.C. Argeș	23	12	4	7	34—19	28
3. Dinamo						
București	22	10	5	7	25—23	25
4. Petrolul	23	12	1	10	25—24	25
5. U.T.A.	23	10	3	10	21—19	23
6. Jiul	22	10	3	9	31—30	23
7. Rapid	23	9	5	9	29—28	23
8. Dinamo						
Bacău	23	11	1	11	28—34	23
9. Farul	23	9	4	10	32—26	22
10. „U” Cluj	23	9	4	10	27—32	22
11. „U” Craiova	23	10	1	12	26—28	21
12. Progresul	22	5	8	9	21—27	18
13. A.S.A.	23	5	8	10	22—36	18
14. St. roșu	22	6	5	11	15—26	17

ETAPA VIITOARE

— 19 MAI —

Petrolul — Dinamo Bacău

(0—1)

„U” Cluj—F. C. Argeș (0—2)

Rapid — Dinamo București

(2—3)

A. S. A. — „U” Craiova

(0—4)

Steagul roșu — Jiul (0—4)

Farul—U.T. Arad (0—1)

Progresul—Steaua (1—1).

EXIGENȚELE FEROCE ALE FOTBALULUI MODERN

Televiziunea română mi-a permis
să asist, în interval de citeva zile,
la două meciuri internaționale de
cel mai viu interes: Austria — Ro-
mânia (1—1) și Ungaria — U.R.S.S.
(2—0). Este un privilegiu al timpu-
rilor noastre să poți astfel rămîne
în contact cu marile evenimente
ale sportului fără a întreprinde
lungi călătorii. Este evident, că o
comparație între aceste două întil-
niri a putut fi, pentru sportivii
români, plină de semnificație. Ei
au putut să-și dea seama de dru-
mul care le rămîne de parcurs
pentru a se apropia de ni-
velul la care se situează fotbalul
maghiar și cel sovietic. Și pot să
vorbesc cu un plus de sinceritate
dat fiind că echipa Franței este, în
acest moment, de o valoare aproa-
pe asemănătoare cu cea a Româ-
niei.

Trebuie totuși să adaug că o
apreciere fondată exclusiv pe trans-

nian după ultimul război. În
ambele cazuri, criza s-a ma-
nifestat în maniera următoare: fi-
delitatea anacronică față de va-
lori de-acum insuficiente (joc de
pase scurte și precise, control și
dragoste nemăsurată pentru balon,
goană după finețe, virtuozitate, în
disprețul forței și vitezei), imposi-
bilitate de a le adapta evoluției jo-
cului și, în fine, adoptarea unor
calități opuse genului fotbalului
în aceste țări. Astfel, Austria a
inceput să imite rigoarea fotbalu-
lui german fără a poseda bogăția
și temperamentul acestuia. De
aici, această impresie de suferință
pe care o lasă echipa Austriei,
condamnată să practice un fotbal
contra naturii.

Fotbalul românesc lasă impresia
că se caută pe sine însuși și că se
află la o înercușare de drumuri.
Ceea ce este tipic latin în alura
generală a fotbalului românesc,

Articol special pentru
revista „Fotbal”
de JACQUES FERRAN
director al revistei „France-Football”

misia televizată a unui meci trebuie
să rămînă prudentă și circumspectă.
Detaliile de organizare a jocului
și de evoluție colectivă scapă, de
obicei, chiar ochiului cel mai expe-
rimentat. Nu poți avea decît o im-
presie de ansamblu și trebuie să te
ferești de a spune că ai văzut me-
ciul în realitate.

Totuși, contrastul între întil-
nirile de la Linz și Budapesta a fost
clar, chiar pentru un spectator mai
puțin avizat. Austria — România
a fost lipsită — pentru observatorul
neutr care sint eu — de persona-
litate proprie. Meciul nu s-a distins
nici prin intensitatea acțiunii, nici
prin valoare tehnică, nici prin is-
prăvi individuale. A fost un meci
fără dominantă, mediocru, în nota
unui fotbal „fără bucurie”, atît de
obișnuit astăzi. Ungaria — U.R.S.S.,
dimpotrivă, a apărut ca un spec-
tacol total, în care au fost incan-
descențe toate valorile, cele mai
înalte și uneori cele mai frenetice,
ale sportului nostru. Chiar cînd
acestor valori li se întîmplă ca
— ciocnindu-se și exasperîndu-se
reciproc — să se distrugă. Doi
uriași în luptă, al căror duel aspru
și neobosit atinge uneori virful a
ceea ce poate aduce astăzi fotbalul.

Acest contrast se explică oare
prin diferența de atmosferă, primul
fiind amical iar cel de-al doilea
contînd pentru campionatul Euro-
pei? În parte numai! Desigur, în
meciul de la Budapesta, a existat
toată ambiția și decizia a două
din cele mai puternice echipe euro-
pene, hotărîte să se califice cu oric-
e preț. Dar nu se poate spune că
la Linz, echipele n-au căutat și ele
prin toate mijloacele să învingă.
Poate doar că motivarea românilor
și austrieșilor părea mai puțin ge-
neroasă, mai puțin nobilă. Se pă-
rea că ceea ce domină cele două
echipe e mai mult teama decît am-
biția. Fotbalul internațional tinde
astfel să devină o junglă, în care
cuvîntul amical pierde semnificația.
Realismul triumfă și este un ele-
ment de care trebuie să ținem se-
ama în mod obiectiv în analiza fot-
balului modern, fie că este sau nu
vorba de o competiție.

Tehnic, în meciul Austria — Ro-
mânia am fost frapat de ciocnirea
dintre forța austriacă și suplețea
română. Ar fi pasionant (dar și prea
lung) să ne întrebăm asupra cauze-
lor decadenței fotbalului austriac
și a unui stil de joc (celebra „școală
vineză”) care a făcut gloria
Wunderteam-ului. Fenomenul mi se
pare comparabil cu declinul care
a caracterizat fotbalul argenti-

m-a frapat miercuri, o dată în plus.
Defecte latine: improvizatie exce-
sivă în apărare, tendință spre dez-
ordine, spre empirism, gust al ges-
tului spectaculos, chiar dacă e peri-
culos. Și calității latine: sponta-
neitate, imaginație, căutare a diver-
sității, grija pentru construcție și
vivacitate. Cînd jocul se țesea în
jurul lui Dobrin, mai ales în prima
repriză, meciul părea să capete o
dimensiune și o lumină nouă. Mi-ar
fi plăcut să văd multiplicare aceste
mişcări care dezechilibrau, prin
spontaneitate și inteligență, greoaia
apărare austriacă. Aș fi vrut, de
asemenea, să-i văd mai des pe
fundașii de margine ținînd în
ofensivă, cum a făcut uneori Ivăn-
cescu. Atît timp cît echipa română
a fost dispusă să atace, ea mi-a pă-
rut capabilă să-și asigure stăpînirea
jocului.

Așadar, pe acest drum mi se
pare că echipa României trebuie
să meargă în căutarea adevărului,
pentru a se situa cu mai multă
personalitate în fotbalul european.
România este, ca și Franța, o țară
răspîntie, o țară-incrucisare. Fotba-
lul său nu poate (ca cel al Angliei,
Spaniei sau U.R.S.S.) să se men-
țină la o virtute dominantă pe
care s-o amelioreze fără încetare.
El trebuie dimpotrivă să culeagă
virtuți diferite și să le echilibreze.
Mi se pare că pericolul care pin-
dește fotbalul românesc, ca și pe
cel francez este facilitatea. Am vă-
zut la Brașov „mini-fotbaliști” de
12 ani care încercau să-i imite pe
cei mari. Ei posedau deja în mic,
cum posedă și copiii noștri pe tere-
nurile franceze, ușurința tehnică,
siguranța gesturilor. Dar acești co-
pii aveau deja tendința de a face
un dribling în plus, o mingiere a
mingii mai mult decît era necesar.
O tehnică care se admiră pe sine
însăși, este o tehnică iluzorie, căci
ea ucide tocmai ceea ce este esen-
țial în fotbalul modern: instanța-
neitatea acțiunii. Ar trebui ca toți
fotbaliștii să vadă și să revadă fil-
mul primului gol al Ungariei în
fața U.R.S.S. Dacă Farkas ar fi
vrut, cît de puțin, să mai contro-
leze o dată mingea înainte de a o
utiliza, n-ar mai fi văzut-o nici-
odată. El lovește instinctiv, la pri-
ma intenție, ceea ce face ca șutul
său să fie surprinzător.

Acest gest instantaneu, de un
echilibru admirabil, de forță, de
măiestrie, conține în rezumat (mai
mult decît driblingul cel mai abil)
toate exigențele feroce ale fotba-
lului modern.

Divizia B

REZULTATE • CLASAMENTE

SERIA I

Politehnica Iași — Politehnica București 0-2 (0-0)!!; Victoria Roman — Politehnica Galați 0-0, Flacăra Moreni — Ceahlăul P. Neamț 3-2 (2-1), Chimia Rm. Vilcea — Poiana Cimpina 1-0 (1-0), Chimia Suceava — C.F.R. Pașcani 5-0 (4-0), Electroneica Obor București — Portul Constanța 1-1 (1-1), Metalul București — Metrom Brașov 5-1 (2-1).

CLASAMENT

1. POLITEHNICA IAȘI	22	12	4	6	28-16	28
2. Electr. Obor	22	9	7	6	38-31	25
3. Politehn. Galați	22	9	6	7	33-25	24
4. Metalul	22	9	6	7	24-18	24
5. Ceahlăul	22	11	2	9	25-23	24
6. Flacăra	22	10	4	8	28-27	24
7. Poli. Buc.	22	8	6	8	29-22	22
8. Chimia Sv.	22	8	6	8	23-21	22
9. C.F.R.	22	10	2	10	29-34	22
10. Portul	22	9	3	10	24-30	21
11. Metrom	22	8	4	10	25-29	20
12. Poiana	22	9	2	11	20-29	20
13. Chimia Rm. V.	22	6	5	11	21-31	17
14. Victoria	22	6	3	13	18-29	15

SERIA A II-a

Vagonul Arad — Minerul Baia Mare 5-0 (3-0), Olimpia Oradea — A.S. Cugir 2-0 (2-0), C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița 3-1 (2-1), C.F.R. Cluj — C.F.R. Arad 2-0 (1-0), C.S.M. Sibiu — Crișul Oradea 0-1 (0-1), Metalul Hunedoara — Politehnica Timișoara 3-0 (0-0), Gaz metan Medias — Ind. Sirmel C. Turzii 1-2 (0-1).

CLASAMENT

1. VAGONUL ARAD	22	14	5	3	37-17	33
2. Crișul	22	12	5	5	29-18	29
3. C.F.R. Tim.	22	9	5	8	29-22	23
4. Politehn. Tim.	22	9	4	9	28-22	22
5. Min. B. Mare	22	9	4	9	23-28	22
6. C.S.M. Sibiu	22	8	5	9	27-28	21
7. C.F.R. Cluj	22	9	2	11	35-31	20
8. C.F.R. Arad	22	9	2	11	27-27	20
9. C.S.M. Reșița	22	8	4	10	25-25	20
10. Metalul	22	8	4	10	20-21	20
11. Ind. Sirmel	22	7	6	9	24-27	20
12. Olimpia	22	9	2	11	22-31	20
13. Gaz metan	22	7	5	10	22-31	19
14. A. S. Cugir	22	8	3	11	16-34	19

Acolo unde nu există o strategie conturată...

CHIMIA Rm. Vilcea — POIANA Cimpina 1-0 (1-0)

A MARCAT: Mihăilescu (min. 17), din 11 m.
CHIMIA: Sanda — Motrescu, Neagoe, Gămă, Petrică — Gheorghe, Stănescu — Mihăilescu, Plugaru, Staicu, Drăgușin (min. 65: Boi).
POIANA: Opanschi — Anită, Postolache, Șovăială, Mateescu — Fătu, N. Georgescu (min. 63: Tică) — Dragomir, Moraru, Popescu, Matei.
Bun arbitrajul lui Mircea Bică (București).

În dificila tentativă de evitare a „barajului”, vilcenii și-au pierdut acasă prezența de spirit, uitând inexplicabil de repede că în etapa anterioară trecuseră, la București, pe lângă victorie în partida cu Politehnica, echipă aliată în ascensiune. Ca atare, chimistii au intrat pe teren covârșitori de necesitatea actului leme-rar, sub povara unui moral slăbit de mediocra lor prezență în acest campionat. Și toate acestea au anchilozat ideile tactice. Iar acolo unde nu există o strategie conturată nu poate fi vorba nici de reușite fotbalistice, chiar dacă Gheorghe, dorind să-și onoreze ziua împlinirii celor 24 de primă-veri, a muncit enor și a tras de la distanță mai mult și mai periculos decât oricare altul, chiar dacă Plugaru și Mihăilescu s-au „găsit” în câteva faze bune. Din formula de joc a chimistilor au lipsit cîteva „elemente active” (luciditate, calm, schimbări de ritm și susți-

nerea jucătorului cu balonul), iar „reacțiile” lente și neinspirate ale unui Stănescu, Staicu sau Motrescu au mărit numărul „sarcinilor negative” ale echipei și au ușurat misiunea adversarului. Gazdele au reușit să înscrie un gol, le-a mai frustrat și neșansa în câteva ocazii clare și totuși rezultatul final le avantajează numai dacă ne gîndim doar la minutele 62 și 90 cînd portarul Sanda, inspirat, a re-lu-zat egalarea ce părea iminentă. „Poiana” a jucat elastic, dezin-volt și ghidată de un gînd tactic. Încă din primele minute cîmpine-nii s-au hotărît să atace dar n-au făcut-o hotărît și puterea de per-cuție a inimosului Nae Georgescu sau Fătu, subtilitatea lui Moraru sau iușeala lui Dragomir s-au realizat ca valori mai mult în afara carei advers.

MIRCEA IONESCU
correspondent

Meci sub nivelul de „B”

VICTORIA Roman — POLITEHNICA Galați 0-0

VICTORIA: Igna — Cocos, Mățăuanu, Lungan, Șerban, Bărgăoanu, Nestorovici — Tiftrel (min. 46: Könlge), Crețu, Nicoară, Colnic.
POLITEHNICA: Iorgulescu — Pac, Costache, Dima, Velea — Stancu, Lehaduș — Cojocaru, Adam, Stănescu, Mureșan (min. 70: Botescu).
Bun arbitrajul bucureșteanului Anton Münich.

O echipă cu pretenții la locul doi, Politehnica Galați și alta fără nici un „scop”, Victoria Roman au „realizat” un joc foarte slab, sub nivelul diviziei B. Inghesuială ca la piață, imbrinceli, balo-ne pasale la adversar, lufuri — iată „fazele” urmărite din tribu-nele, din ce în ce mai puțin populate, ale stadionului din Ro-man. Pe fondul cenușiu al parti-dei, au licărit însă cîteva com-

batanți, cu bună pregătire și ta-lent. Ne referim la Șerban, Igna, Lungan și Mățăuanu de la Victo-ria Roman și la Velea, Dima, Pac și Stănescu de la Politehnica Ga-lați.

Atacul gazdelor, căci el a ener-vat cel mai mult pe spectatori, se bazează doar pe ceea ce poate „scoate” neobositul, dar cam ego-istul Nicoară, ceilalți trei dînd impresia că sînt incluși din gre-

șeală în echipă. De pildă, extre-ma stîngă, Colnic, se pare că este singurul jucător din lume care nu știe să lovească mingea nici cu stîngul, nici cu dreptul, ci nu-mai și numai cu capul! Cu o ast-fel de înaintare, Victoria Roman abordează inevitabilul baraj cu îndreptățită circumspecție, an-re-norului Iosif Lengheriu, rămîn-du-i la dispoziție puțin timp pen-tru găsirea unei soluții fericite la înaintare; trecerea lui Șerban pe mijloc și „împingerea” lui Nes-torovici lîngă Nicoară pîrîndu-ni-șe o schimbare menită să în-trezeze atacul.

DUMITRU VIȘAN
correspondent

Tomeș și Buiuc au mărit șansele Crișului

C.S.M. Sibiu — CRIȘUL Oradea 0-1 (0-1)

A MARCAT: Tomeș (min. 4).
C.S.M.: Coman — Zaharia, David, Recer, Lazăr — Muțlu, Filichș — Schwartz, Laufceag, Kiss, Vuici.
CRIȘUL: Buluc — Balog, Serfözö, E. Naghi, Popovici — Dărăban, N. Alexandru — Suciu, Kun I, Tomeș (min. 76: Sărac), Kun II.
ARBITRU: Sever Mureșan (Turda), foarte slab. De ce? Prin faptul că a privit cu multă ușurință jocul, gîșind la neacordarea legii avan-tajului în fazele de finalizare, lucru ce a denaturat complet desfășurarea partidei.

Există un proverb: „Prea mul-tă bucurie strică”. Și, într-ade-văr, el a fost confirmat duminică, la Sibiu.

Supporterii C.S.M.-ului trăiau bu-curia victoriei echipei lor favo-rite, obținută cu o săptămî-nă în urmă, la Baia Mare.. Era, desigur, un eveniment foarte mare și, după cum era și normal, partida de la Sibiu, cu Crișul O-radea, era așteptată cu interes le-gitim. Ba, mai mult, se făceau și pronosticuri pentru un eventual loc doi! Cu toată căldura sufo-cantă de la ora 11,30 (cînd a în-ceput partida), peste 8.000 de spec-tatori așteptau. Dar... nu au trecut decît patru minute de joc și lo-vitura de teatru s-a produs, credînd conșternare în tribune. Mai bine, însă, să derulăm scurta sec-vență a fazei de joc.

Arbitrul întîlnirii acordă o lo-vitură liberă indirectă pe linia de 16 m. a sibienilor. Kun I (Cri-șul) pasează unui coechipier, a-cesta șutează pe spațiul porții, mingea revine dintr-un apărător sibian, cu boltă, la TOMEȘ care, printr-un șut-bombă, din vole, tri-

„Politehnica Galați a fost, fără discuție, mai bună, dar supe-rioritatea sa nu a putut fi con-cretizată în goluri, apărarea ro-mașcanilor constituind un baraj greu de trecut. Cînd gazdele au căzut „în bloc” (atac, halie, apă-rare), studenții au dominat copios — este vorba de ultimele 10 mi-nute ale partidei — însă Stănescu și Cojocaru au ratat două ocazii, blocaji fiind de Șerban și Igna, pe care s-ar putea să le regrete la sfîrșitul campionatului.

mile mingea la pîianjen, făcînd mat alit pe Coman cît și întrea-ga apărare sibiană. 0-1! A ur-mat o avalanșă de șuturi trase lie pe spațiul porții unde portarul orădean Buiuc a prins totul (fiînd, practic, salvatorul echipei sale, de la înfrîngere), lie cu 3-4 m. pe deasupra porții acestuia. Ord-enii puteau înscrie încă două goluri, însă, intervenția sigură a lui Coman (min. 23) și bihiiala lui Tomeș (min. 26) au lăcut ca scorul pecetluit în min. 4, să ră-mînd neatins. Se spera că avînd superioritatea numerică (prin eli-minarea jucătorilor orădean Dă-răban în min. 54 pentru lovirea adversarului cu pumnul), sibienii să reușească egalarea, însă pi-peala, lipsa de precizie și nervo-zitatea jucătorilor au lăcut să se irosească o serie de ocazii clare.

În special cea din min. 46 a lui Kiss cînd, singur cu poarta goa-lă, acesta trage pe deasupra de la 3 m.

ILIE IONESCU
correspondent

Divizia C

EXIGENȚE SUMARE

RAPID C. F. Buc. — METALUL Tîrgoviște 1-0 (0-0)

A marcat: Cucușea (min. 21).

RAPID C.F.: Teodorescu — Pap. Milos, Rusu, Miron — Constantin, Dinu — Cucușea, Teodorescu (min. 68: Voicu), Bogdan, Bereckmeri.

METALUL: Stănescu — Prăzaru, Păun, M. Nițescu, I. Nițescu — Bu-zatu, Ciobanu — C. Ionescu, Mureșanu, Casandra, Chiriță (min. 31: Si-mionescu).

A arbitrat: N. Crețu (Zimnicea), mediocru.

Pentru tîrgovișteni, partida cu Ra-pid C.F., în deplasare, avea implica-ții majore în lupta pentru supremă-ția în serie. Și dacă gazdele, reușind să înscrie relativ repede prin CUCU-NEA (min. 21), care a trimis în poartă o minge nu puternică, dar derutantă, s-au declarat imediat mulțumiți cu o victorie chiar și la limita nemealcon-centrîndu-se suficient în acțiunile of-ensive și irosind astfel cîteva faze care cu puțină atenție se puteau con-verti în goluri, Metalul, echipă cu pretenții superioare, n-a pregetat să contrazică comportarea modestă a u-nui partener din subsolul clasamentu-lui.

Cu 11 jucători dispersați pe teren și parcă străini unul de altul, Meta-lul a acționat ca atare, adică la în-tîmplare, lăsînd pe seama hazardului

ceea ce trebuia să facă în mod con-știent. Oaspeții au pierdut cele mai bune ocazii avute dar nu orităm de-cit pe cea mai clară din tot meciul — aceea a lui M. Nițescu din min. 83. Slaba lor finalitate s-a datorat lipsei de concentrare și impreciziei în șu-t, ca și opoziției inimosului Milos, cer-ber neclintit al propriului său. Și toate acestea pe fondul unei perma-nente înclinații între jucători ma-nifestată și prin vorbe și prin fapte, sub ochii ierariți al arbitrilor.

Spectacolul ratat al acestei parti-de a fost amînat cu o oră de către orga-nizatori, care nu au catadoseșt să res-pecte timpul fixat de federație.

MIHAI POPESCU
correspondent

SERIA EST

Medicina Iași — S.U.T. Galați 4-2 (2-2), Șoimii Buzău — Minobrad Vatra Dornei 2-0 (2-0), Foresta Fălticeni — Textila Buhuși 1-0 (0-0), Petrolul Moinești — Unirea Focșani 2-0 (1-0), Gloria Birlad — Gloria C.F.R. Galați 0-0, Oțelul Galați — Metalul Buzău 1-0 (0-0), Ancora Galați — Metalul Rădăuți 3-0.

CLASAMENTUL

1. GLORIA BIRLAD	22	13	5	4	37-19	31
2. Oțelul	22	12	4	6	32-16	28
3. Ancora	22	13	2	7	37-23	28
4. Medicina	22	11	4	7	36-22	26
5. Foresta	22	9	7	6	29-25	25
6. Gloria C.F.R.	22	11	2	9	29-23	24
7. Petrolul	22	8	6	8	26-24	24
8. Șoimii	22	9	5	8	31-29	23
9. Minobrad	22	10	3	9	25-28	23
10. Textila	22	8	5	9	29-25	21
11. Metalul Buzău	22	7	7	8	23-21	21
12. Unirea	22	8	3	11	24-29	19
13. S.U.T.	22	4	4	14	21-49	12
14. Metalul Rădăuți	22	0	3	19	6-56	3

SERIA SUD

I.M.U. Medgidia — S.N. Oltenița 1-1 (0-1), Oltul Sf. Gheorghe — T.U.G. București 1-1 (1-0), Viitorul Fieni — Electrica Constanța 2-2 (0-0), Flacăra roșie București — Chimia Tr. Măgurele 0-1 (0-1), Șteful Tulcea — Dunărea Giurgiu 1-0 (0-0), Rapid C.F. București — Metalul Tîrgoviște 1-0 (1-0), Rapid Plopieni — Progresul Brăila 0-1 (0-1).

CLASAMENTUL

1. PROGRESUL BRĂILA	22	13	4	5	39-15	30
2. Dunărea	22	13	4	5	33-19	30
3. Metalul	22	12	3	7	42-22	27
4. Rapid Plopieni	22	12	3	7	37-25	27
5. Flacăra roșie	22	10	4	8	28-14	24
6. Ș.N.O.	22	9	6	7	25-29	24
7. I.M.U.M.	22	8	7	7	24-21	23
8. Chimia	22	8	6	8	17-26	22
9. Șteful	22	10	1	11	21-27	21
10. Electrica	22	8	4	10	26-32	20
11. Rapid C.F.	22	7	5	10	21-34	19
12. T.U.G.	22	5	8	9	23-28	18
13. Oltul	22	4	6	12	21-34	14
14. Viitorul	22	3	3	16	15-46	9

SERIA VEST

A.S.A. Sibiu — Victoria Călan 2-0 (2-0), Minerul Anina — Tractorul Brașov 2-0 (1-0), Victoria Tg. Jiu — Mureșul Deva 2-2 (1-2), Minerul Lupeni — Progresul Strehaia 3-2 (1-0), C.F.R. Caransebeș — Electroputere Craiova 1-2 (0-2), U.M. Ti-mișoara — Progresul Corabia 5-1 (2-1), Chimia Făgăraș — Metalul Tr. Severin 3-2 (1-2).

CLASAMENTUL

1. ELECTROPUTERE CRAIOVA	22	13	3	6	37-19	29
2. Metalul	22	11	6	5	43-23	28
3. Chimia	22	11	5	6	37-28	27
4. Minerul Anina	22	11	3	8	37-26	25
5. Victoria Călan	22	10	4	8	37-34	25
6. Minerul Lupeni	22	10	4	8	38-35	24
7. A.S.A.	22	8	6	8	35-31	22
8. U.M.T.	22	9	4	9	37-34	22
9. Mureșul	22	8	5	9	46-31	21
10. Tractorul	22	8	6	8	32-32	21
11. Victoria Tg. Jiu	22	7	5	10	24-41	19
12. Progr. Strehaia	22	7	3	12	27-46	17
13. Progr. Corabia	22	6	2	14	30-52	14
14. C.F.R.	22	5	4	13	29-57	14

SERIA NORD

Falanța Sighisoara — Metalul Satu Mare 2-2 (0-1), Medicina Tg. Mureș — Victoria Carei 4-2 (4-1), Metalul Aiud — Steaua roșie Salonta 5-0 (2-0), Medicina Cluj — Chimia Tîrnăveni 1-1 (1-0), Soda Oana Mureș — Minerul Bihor 2-0 (1-0), Minerul Baia Sprie — Metalul Copșa Mică 2-2 (1-0), Unio Satu Mare — Unirea Dej 3-0 (2-0).

CLASAMENTUL

1. CHIMIA TÎRNĂVENI	22	12	3	7	31-21	27
2. Medicina Cluj	22	9	7	6	43-19	25
3. Metalul Aiud	22	12	1	9	39-37	25
4. Victoria	22	11	3	8	36-37	25
5. Med. Tg. Mureș	22	10	4	8	47-34	24
6. Soda	22	10	3	9	30-30	23
7. Metalul S. Mare	22	9	4	9	28-26	22
8. Falanța	22	9	4	9	34-32	22
9. Unirea	22	10	1	11	31-31	21
10. Unio	22	8	4	10	26-23	20
11. Steaua roșie	22	7	5	10	22-31	19
12. Met. Copșa Mică	22	6	7	9	27-38	19
13. Metalul B. Sprie	22	8	3	11	24-54	19
14. Minerul Bihor	22	7	3	12	30-35	17

fiind din nou învinsă în min. 61 de același NITU.

În minutul 65 s-a produs deznodă-mîntul: arbitrul de centru P. Malița-Ploiești acordă un gol înscris de gaz-de din poziție de ofsaid, poziție sem-nalată de arbitrul de linie Gb. Mi-clos-București. La insistențele și îm-brîncelile jucătorilor oaspeți, arbitrul de centru acceptă consultarea cu cel de linie, golul fiind — în cele ur-mă — anulat.

În aceste minute de tensiune unli spectatori mai „înflăcărați” au pă-truns pe teren „încercînd” să facă dreptate. Am văzut și un cetățean în-sărcinat cu ordinea pe marginea tere-nului fugînd și „căutînd” picioarele unui jucător din Tr. Severin. Tot în aceste minute, Prodan (Metalul) este eliminat pentru pîdică aplicată... arbitrul de centru I Ceva mai tîrziu (min. 76) Drăgoi (Chimia) este elinră-nut și el pentru lovirea portarului în mod intenționat. Incidentele de la acest meci trebuie analizate de F.R.F.

V. IORDACHE
correspondent

NU-I PENTRU CINE SE PREGĂTEȘTE...

MEDICINA Tg. Mureș — VICTORIA Carei 4-2 (4-1)

MEDICINA: Rosoncz — Bartok, Galambfalvi, Csanádi, Fazekas — Ve-reș, Lupu — Matei, Balint, Balas, Makai.
VICTORIA: Pustai — Horii, Meletea, Beres, Szabo — Covaci, Naghi — Vancea, Podleschi, Petz, Hauler.
A arbitrat energic I. Baranyai (Cluj).

Pe cochetul stadion „23 August”, din Tg. Mureș, cele două echipe — localnicii pe locul V și oaspeții pe

locul II — au început jocul rapid, cu faze vertiginoase de la o poartă la alta. Jucătorii din Carei combină frumos pînă în... careu, dar cei care înscriu sînt studenții Institutu-lui medico-farmacuetic. Postul rap-idist BALINT, jucător și antrenor al medicinștilor, primește pase lungi, în adîncime, și se înscriu pentru echipa sa nu mai puțin de patru goluri, în prima repriză!

După această demonstrație de vir-tuozitate, Medicina primește, în re-priza a doua, riposta mai hotărîtă a Victoriei Carei, care atacă în valuri, reușind să reducă handicapul la 4-2. Jocul cîștigă în cursivitate, min-gile nu mai sînt trimise la întîm-plare, energiile nu mai sînt risipite în zadar. Se construiește atent, la mijloc

Milioanele de „tifosi” au în sfârșit posibilitatea să vadă la lucru cele mai bune echipe reprezentative de pe bătrînul continent. Și bine înțeles că acestui eveniment, căruia i se pregătește un fast deosebit, bucuria de a vedea pe „squadra azzura” evoluind într-o asemenea companie va adăuga un spor de interes. În fotografie: milanezul Rivera, unul din favoriții „tifosilor” italieni

ITALIA

„CAMPIONATUL EUROPEI” AȘTEPTAT LA ROMA, NEAPOLE ȘI FLORENȚA

După doi ani de așteptare și semne de întrebare, de speranțe și deziluzii, campionatul european a avut, în luna aprilie și această primă jumătate a lui mai, momentul său decisiv. Pe de o parte pentru că s-au definit limitele fazei finale a competiției, apoi fiindcă s-au stabilit și gazdele acestor întreceri finale. Mai lipsește acum doar o singură partidă, returul dintre echipele Uniunii Sovietice și Ungariei pentru a ști pe toate cele patru echipe rămase în cursă, din cele 31 care au luat startul.

Să ne oprim asupra primelor ajunse în turneul final al importante competiții continentale: Iugoslavia și Italia. Echipa prezentată de Rajko Mitici a reușit o calificare deasupra oricărei discuții. Cel puțin acei 5-1, pe care l-am privit la televizor, a ras pur și simplu echipa Franței din întrecere. Dacă valoarea și posibilitățile fotbalistilor iugoslavi nu pot fi puse la îndoială, contradictorie apare în schimb comportarea francezilor. La Belgrad a dispărut orice urmă de coeziune, de omogenitate, calități pe care — totuși — unsprezecele, francezii le demonstraseră la Marseilla, în prima înfrîngere. În sfîrșit! Acum, Mitici are la dispoziție o lună și ceva pentru a pune la punct echipa sa. Dacă spectaculoasele promovări vor da pe mai departe roade, ca acea splendidă înfrîngere în echipa națională a tînarului Petkovic, este sigur că Iugoslavia își va îmbunătăți randamentul său. După ce a fost învinsă la Sofia cu 3-2, Italia a învins la Neapole cu 2-0, cum se știe foarte bine, echipa bulgarilor. Odată cu această calificare, ea a obținut pentru Federația Italiană dreptul de organizare a fazei finale a „Campionatului Europei”. Nu se poate spune că reprezentativa bulgară a avut multă șansă. La Sofia, cînd Italia a jucat în 10 oameni, gazdele nu au reușit să-și mărească prea mult avantajul. Apoi, la Neapole, a jucat cu exagerată teamă și prudență, a pierdut curajul și inițiativa, cu toate că unul dintre oamenii lui Boșkov au jucat destul de bine (Asparuhov, Dermendgiev, Bonev, Popov). Superioritatea tehnică și tactică a italienilor a decis pe învingători.

Și acum, în cele trei orașe care vor găzdui jocurile turneului final al competiției — ROMA, NEAPOLE și FLORENȚA — animația crește pe măsura ce ne apropiem de 4 iunie, ziua cînd — la Neapole și Florența — vor avea loc meciurile pentru calificarea în finală. Va funcționa un birou special de presă la Roma și în celelalte două orașe. S-au anunțat masive sosiri de turiști din țările care au echipe în turneul final și nu numai de acolo. Numeroase manifestări de artă și cultură sînt prevăzute pentru „zilele fotbalului”, dublate de evenimente de seamă din organizarea sportivă: Congresul U.E.F.A. precum și Congresul Asociației Presei Sportive italiene, amîndoua fixate la Roma.

Meciul pentru locurile 3 și 4 și finala se vor desfășura duminică 8 iunie pe stadionul Olimpic. Momentul este considerat ca unul dintre cele mai de seamă acte ale sezonului fotbalistic internațional din Europa și, cînd, la lumina reflectoarelor, va avea loc înfrîngerea trofeului „Campionatului Europei”, cerul bătrînei Rome va fi inundat de focurile artificiale, precum în zilele marilor sărbători.

LUIGI SCARAMBONE
Milano, 7 mai 1968

REEDITAREA FINALEI C.M. 1966...

Iată un extrem de atractiv eveniment fotbalistic din acest sezon: la 1 iunie se va disputa partida amicală dintre reprezentativele R. F. a Germaniei și Angliei. Locul de desfășurare: Hanovra. Cu alte cuvinte, o reeditare — cu caracter amical — a finalei campionatului mondial din 1966, de pe „Wembley”.

MAI MULTE ECHIPE IN „C.O.T.”

Alături de „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”, ceaaltă competiție europeană inter-cluburi „Cupa orașelor tirguri” începe să intereseze tot mai mult, ținînd

seama de succesul crescînd al acestei cupe se intenționează mărirea numărului echipelor participante de la 48 la 64. Proiectul se află în studiul comisiei de organizare. Pentru moment, în vederea ediției 1968-69 a competiției s-a decis ca fiecare federație națională să poată înscrie cîte 4 echipe din prima categorie, dintre care vor fi alese cele care vor lua startul în viitoarea ediție.

NICI UN JUCĂTOR STRAIN IN SPANIA PÎNĂ ÎN 1970

Federația spaniolă de fotbal a hotărît să mențină pînă în 1970 măsura prin care este interzis cluburilor de a angaja jucători străini. Aceasta

cutoate demersurile făcute de numeroase cluburi.

AFLUX DE NORDICI LA RAPID VIENNA

Campioana Austriei și liderul actualului campionat, Rapid Viena, a încercat în cursul unui meci amical cu Dukla Praga doi noi jucători străini, „recrutați” din nordul Europei: danezul Soendergaard și suedezul Lindman. Conducerea tehnică a clubului a fost satisfăcută de comportarea celor doi jucători, deși Rapid a fost învins de Dukla și speră ca în viitorul campionat să beneficieze, împreună cu golgeterul campionatului Bjerggaard, de trei jucători de mare valoare.

BRAZILIA

A ÎNCEPUT UN... MECI AMERICA DE SUD — F.I.F.A.!

După cum se știe, țările sud-americane au acuzat, în timpul și după disputarea campionatului mondial din 1966, conducerea F.I.F.A. și în special pe președintele său, sir Stanley Rous, de „influențare” a victoriei Angliei în „Cupa Jules Rimet”. Ziarele din Argentina, Brazilia și Uruguay au scris că a fost un „complot” împotriva echipelor sud-americane, organizat cu complicitatea arbitrilor și în special a celor englezi și vest-germani. Sir Stanley Rous, în cursul vizitei sale în Brazilia în luna aprilie, a încercat să liniștească spiritele și să dovedească că conducerea F.I.F.A.-ei și el personal nu au nimic comun cu ceea ce s-a petrecut la „mondiale”.

De curînd, cu prilejul vizitei echipei Penarol Montevideo la Sao Paulo, unde a înfrîng pe Palmeiras în cadrul „Cupei campionilor sud-americani”, Paulo Machado de Carvalho — conducătorul delegației braziliene la viitorul campionat mondial — a avut o întrevedere cu conducătorii federației uruguayene, în cursul căreia a propus, nici mai mult, nici mai puțin, o coaliziție a federațiilor de fotbal sud-americane cu scopul de a obține dacă nu o majoritate, cel puțin un curvînt mai greu în forul suprem al fotbalului mondial. Paulo Machado de Carvalho,

conducător al unei puternice societăți de radio-televizii, om cu experiență politică, a arătat: „În fond, America de Sud are cele mai bune echipe naționale și de club din lume. În schimb, la F.I.F.A. nu are nici un cuvînt, pentru că reprezentanții federațiilor europene domină această organizație sportivă. Just ar fi ca în conducerea F.I.F.A.-ei cel puțin 50% din membri săi cu drept de vot să fie din America de Sud. În acest fel, interesele noastre ar fi mai bine apărute”.

Intervenția aceasta a avut un larg ecou în toată America Latină. Uruguayenii sînt hotărîți să sprijine acțiunea, iar presa argentiniană s-a arătat de asemenea favorabilă, amintind persecuțiile la care a fost supusă echipa sa națională la ultimul campionat mondial. În unele cercuri apropiate Confederației generale a sporturilor din Brazilia, inițiativa lui Paulo Machado de Carvalho a fost socotită însă ca „o gală” diplomatică, pentru că, se afirmă în aceste cercuri, nu este oportun la această oră un atac împotriva F.I.F.A.-ei. În orice caz, federațiile de fotbal sud-americane sînt dispuse să acționeze, mai devreme sau mai tîrziu, pentru a se putea afirma în forul internațional.

ALFREDO CARLOS BARRA
Sao Paulo, 7 mai 1968

CUPELE EUROPENE VOR ÎNCEPE ÎN IUNIE?

Unui observator care urmărește cu atenție desfășurarea diferitelor competiții internaționale și, mai ales, calificarea în fazele finale, în primul rînd în Europa, nu-i poate scăpa amănuntul că în timp ce în „Cupa campionilor europeni” — de pildă — ultimele etape sînt dominate aproape cu regularitate de echipe latine și engleze, în campionatul Europei sau cel mondial „a-par” și formații din centrul sau estul continentului nostru.

Care este explicația acestei situații? Prin faptul că în aceste din urmă țări durată și asprimea iernii im-

pun întreruperea activității competiționale, în unele cazuri — cum este U.R.S.S. — pe perioade foarte lungi chiar. Dezavantajul unor astfel de echipe se face resimțit doar în cupele europene intercluburi, care se desfășoară fără întrerupere, și în timpul iernii, ceea ce pentru alte cluburi (spaniole, italiene, engleze sau portugheze) nu constituie un impediment, deoarece clima țărilor lor le îngăduie continuarea jocurilor de campionat. În schimb, atunci cînd este vorba de campionatul Europei sau „Cupa Jules Rimet”, toate participantele se găsesc în condiții egale de joc, putîndu-și alege datele care le convin pentru disputarea partidelor lor.

Cum pot fi puse echipele pe picior de egalitate și în cupele europene? Numai într-un singur fel: „sărînd” peste iarnă. Acest lucru ar fi posibil însă numai prin devansarea primului tur, cu jocuri preliminare, adică disputarea lui în luna iunie, ceea ce ar crea date mai convenabile pentru programarea celorlalte etape. Un asemenea proiect, care ar implica formarea de grupe și exceptarea semifinalistilor ediției precedente de la meciurile turului preliminar, este în atenția multor cluburi de peste hotare, cu scopul de a fi supus spre aprobare Uniunii Europene de Fotbal.

Bucuria sportului, a victoriei, se poate citi pe chipul jucătorului Bremner și a coechipierilor săi de la clubul londonez Leeds, unul din cele mai vechi din patria fotbalului. Este, desigur, exteriorizarea aceluiasi sentiment care animă peste vreme lumea fotbalului, acum ca și în urmă cu 80 de ani, la înființarea primului campionat din istoria sportului cu balonul rotund

ANGLIA

UN MODEL NĂSCUT ACUM 80 DE ANI...

Luna trecută s-au împlinit 80 de ani de cînd a luat ființă Liga de fotbal a Angliei. O aniversare mai puțin celebră, înai puțin celebrată de cît aceea a fondării Federației, dar nu mai puțin importantă pentru că, din acel aprilie 1880, datează, în fond, campionatul de fotbal în sensul, după ideea în care îl găsim astăzi organizat în 122 de țări, de pe tot întînsul globului. Atunci s-a născut modelul de competiție care pasionează astăzi milioane și milioane de oameni, crează campioni, transmite, de la cea mai bună pînă la cea din urmă echipă a unei țări dorința de a urca, a urca, a urca pînă la titlul cel mai mare. De aici au luat ființă, dacă vreți, și aceste competiții internaționale continentale care au ajuns să rivalizeze cu Campionatele mondiale; de aici, fiindcă fără campioni de țări n-ar fi existat nici „Cupa campionilor europeni”...

Iată de ce, ne-am gîndit să ne oprim puțin asupra evoluției ideii de campionat, așa cum se prezenta ea în mințile celor ce au aplicat-o cu 80 de ani în urmă. Se pare că ea le-a fost sugerată, celor ce aveau să înființeze liga engleză de fotbal, de regulamentul campionatului de baseball, care se disputa, în acele timpuri, în S.U.A. Un ziarist englez, pe nume W. H. Mounsey, a prezentat o serie de articole asupra acestui campionat în periodicul „ATHLETIC NEWS”. Un scoțian, interesat de ideea unei competiții de regularitate, a hotărît să întreprindă ceva pentru a realiza un lucru asemănător și pentru fotbal. Îi chema William Mc. Gregor și făcea parte din comitetul director al clubului Aston Villa, club care conta printre cele mai puternice ale epocii. El a invitat pe toți conducătorii de cluburi și le-a expus ideea lui: înființarea unui campionat permanent, după reguli aplicate pe baza unui regulament recunoscut de toți participanții.

În primăvara lui 1888, campionatul a și început sub o formă experimentală dar în toamna următoare el a debutat în mod complet și, de atunci, doar războaiele au reușit să-l facă să-și întrerupă viața. Maurice Simon, un apreciat comentator actual de fotbal, din Anglia, nu greșete cu nimic cînd subliniază că „înființarea unui asemenea gen de competiție, pe care avea s-o îmbrățișeze cu un entuziasm și o repeziune de necrezut, restul lumii, a influențat pretutindeni fotbalul, l-a dăruit formidabila sa popularitate”.

Sigur că între forma primitivă a campionatului și aceea care se desfășoară acum sub ochii noștri este o mare deosebire. Partidele începeau atunci așa cum stabileau echipele. Nu exista o oră tradițională și aceeași pentru toate meciurile. De aceea se înregistrau începuturi de joc la cele mai fanteziste ore: 7 dimineața, spre exemplu. Cu prima ediție a ligii, programarea simultană și la ore rezonabile a înfrîngurilor a readus pe stadioane publicul care părăsise în bună măsură fotbalul din cauza excentricităților organizatorilor de înfrînguri.

Interesant de notat este faptul că, chiar de la început, campionatul s-a desfășurat pe baza acumulării de puncte. Învingătorii primeau două puncte pentru victorie; la meci egal sau înfrîngere, nimic! Să fi anticipat fondatorii timpului de competiție, devenit universal, apariția sistemelor ultra-defensive ale zilelor noastre? Prima formulă a campionatului lansa ideea promovării și retrogradării. Numai că atunci această regulă era severă, nu glumă. Retrogradau patru echipe și promovau tot atîtea! Primul regulament punea capăt și racolajelor. Din 1883, cînd luase ființă federația engleză, și pînă la acest 1888, an al nașterii campionatului regulat, tentativele de obținere a jucătorilor se înregistrău cu duimul. Nici o regulă nu guvernă trecerea fotbalistilor dintr-un club în altul. E ceea ce a stabilit primul regulament; modalitățile de transferare aveau să capete, în 1912, o recunoaștere oficială, din partea tribunalelor engleze, împrejurare care a dat cluburilor protecția legilor.

Într-o perioadă relativ scurtă, liga engleză avea să aducă și alte importante (și încă existente!) reforme fotbalului, sub toate aspectele lui. Să enumerăm cîteva: întrebuintarea obligatorie a plasei porților; folosirea, de către arbitri de tușă a fanioanelor, deși au trebuit cîteva ani pentru ca aceștia să fie convinși de utilitatea lor; apariția managerilor, etc.

Articolele apărute în săptămîna aniversării celor 88 de ani de campionat englez remarcău că — asemenea întregului glob — în țara autorilor formulei devenită clasică, fotbalul continuă să înregistreze mari succese. Și zărele citau trei cifre semnificative: 60.831 spectatori fuseseră prezenți la semifinale „Cupei Angliei”, West Bromwich Albion — Birmingham, în vreme ce la ceaaltă semifinală, Everton — Leeds, fuseseră prezenți 63.000 de iubitori ai fotbalului. În aceeași zi, la Wembley, 90.000 de mari sau mici spectatori erau prezenți la partida dintre reprezentativele școlare ale Angliei și R.F. a Germaniei. Se cadea o altă sărbătorire pentru 88 ani de campionat?

DIN GALERIA PORTARILOR CELEBRI

GYULA GROSICS — Pantera neagră —

„Îmi pare rău, dar trebuie să-ți spun că n-ai să devii niciodată un portar de clasă”.

Cu aceste cuvinte l-a primit pe Grosics antrenorul echipei de juniori în care-și făcuse debutul. Echipa pierduse cu 1—9. Toate cele nouă puncte le-a primit Grosics, astăzi considerat ca unul din fetele gloriei ale acestui post. Cînd evocăm marile victorii ale naționalei ungare și ale campioanelor, Honved, între 1950—1954, ne gîndim la „echipa de aur” cu Hidegkuti, Puskas, Kocsis, Boszik, Grosics et co. Fără excepție, experții îl citează pe Grosics ca unul din cei mai buni portari ai lumii din ultimii 25 de ani.

Grosics, care este originar din Dorog, o localitate minieră situată la aproximativ 100 km de capitală, s-a născut la 4 februarie 1926. După debutul cu totul nepromițător, drumul său în fotbal a luat o altă turnură. Într-o etapă din campionatul diviziei a II-a, AC Dorog a rămas fără portar. Cel doi titulari au trebuit să plece pe front. Atunci un jucător și-a amintit de Grosics dar și de acel 1-9. Dar, ce să faci? La nevoie era și el bun! Întrebat dacă vrea să facă deplasarea la Komárom, Gyula a crezut la început că e vorba de o excursie organizată pentru suporteri. Pe drum însă, i s-a dat de înțeles că pentru el această deplasare nu este o excursie și că este solicitat să joace în echipa mare, ca portar titular.

La început, Grosics nu a acceptat oferta, spunînd că „răpirea” lui a fost zadarnică, că l-a cuprins o teamă care ar putea să coste echipa. Totuși, pînă la urmă tînărul în vîrstă de numai 13 ani s-a lăsat convins de jucătorii, care i-au băgat în cap că cele întimplări au fost numai un accident și că are în fața lui un mare viitor.

AC Dorog a cîștigat meciul cu 2:1. Grosics nu și-a dezamăgit colegii, a apărut foarte bine; astfel a debutat unul din cei mai mari portari ai lumii.

Cu acest joc, el și-a cîștigat locul în echipă, spre bucuria tatălui său, mare amator de fotbal și susținător al echipei Dorog, dar spre dezamăgirea mamei, care dorea din tot sufletul ca fiul ei să-și îndrepte pașii spre un tărîm cu totul opus sportului. Ea vroia ca Gyula să devină preot sau, în cel mai rău caz, profesor de muzică. Această ultimă năzuință a mamei nu era neîntemeiată. Gyula avea într-adevăr mari înclinații pentru muzică. Dînd însă mare un profesor foarte ciudat, care i-a arătat orele de vioară, el a renunțat repede la această pasiune, dar nu definitiv, pentru că și astăzi încă îl stăpînește foarte mult. Muzica de operă îi creează cele mai plăcute clipe de destindere în timpul liber.

Fotbalul l-a practicat de mic copil. Încă de la vîrsta de 12 ani (decî cu un an înainte de debutul lui în divizia a II-a), el juca într-o echipă de stradă, care într-o bună zi a avut ca adversar formația de juniori AC Dorog. „Unsprezecele” neorganizat și neantrenat al lui Gyula a cîștigat cu 2—0. După acest meci, mai mulți copii, printre care și Grosics, au fost incluși în lotul echipei AC Dorog. În vara anului 1938 s-a jucat acel meci pierdut cu 1—9, meci care l-a amărît atît de mult pe Grosics. Colegii lui din echipă nu-l mai vedeau cu ochi buni. Dîndu-și seama de cele întimplări, dar ne-

vrînd să renunțe la fotbal, el a cerut să fie folosit mai departe ca ..atacant. Foarte dezamăgit a fost și tatăl lui, care urmărea pas cu pas evoluția fiului său, deși această nu lăsa să se întrevadă că va deveni cîndva un fotbalist renumit.

LA A. C. DOROG

După ce a absolvit școala de comerț, el s-a angajat la întreprinderea minieră din Dorog, unde și-a continuat activitatea sportivă, întreruptă însă cînd din cauza războiului. Armata germană evacund tineretul din oraș, l-a transportat și pe Grosics în lagărul de concentrare de la Salzburg, unde trebuia să fie instruit pentru front. Între timp însă, războiul a luat sfîrșit și în august 1945 s-a reîntors acasă. Ajuns pe meleagurile natale, Gyula a devenit unul din înflăcărații reorganizatori ai activității sportive la clubul AC Dorog. Pe acele timpuri, deși făcea parte din prima categorie, echipa nu beneficia de nici un ajutor bănesc. Tineretul însă a compensat această lipsă, ca și altele, prin elanul și dragostea lui pentru fotbal. Organizator însuși, Grosics, (în vîrstă de 19 ani) a cunoscut o mare bucurie. Într-o zi federația l-a făcut cunoscut că face parte din lotul echipei naționale, care își va începe pregătirile pentru un meci cu Austria la Budapesta. Lui Gyula nu-i venea să creadă că ar putea să facă parte din echipa națională împreună cu renumitul atacant Zsengeller, idolul lui de la primii pași în fotbal. La această partidă însă el a participat numai ca rezervă, dar a fost prima întîlnire internațională pe care a putut s-o urmărească. Cum era de așteptat, Ungaria a cîștigat cu 2—0. După 8 luni, adică la 4 mai 1947, s-a jucat revanșa. Ungaria a cîștigat cu 5—2; Grosics a stat din nou pe banca de rezerve.

După sezonul 1947—48, cînd echipa AC Dorog a retrogradat, Grosics s-a decis să se mute la Budapesta, de unde unul dintre cele mai bogate cluburi, Mateos, l-a făcut o ofertă acceptabilă. Aici Grosics a avut posibilitatea să se perfecționeze și să-și pună în valoare calitățile de portar. Teul lui era să intre în prima echipă (desul de renumită) în care juca mijloculul Zakarias, care împreună cu Boszik a format renumitul cuplu al „Wunderteam”-ului maghiar. A reușit mai repede decît se aștepta. În luna august 1947 a jucat și în primul său joc inter-jări, împotriva Albaniei, partidă pe care Ungaria a cîștigat-o, la Budapesta, cu 2—0.

La Mateos, Grosics s-a simțit repede ca la el acasă, fiind foarte apreciat de toată lumea. Aici cel mai bun prieten al lui a fost Bertalan Bagoly, originar din România. Într-o zi, la o discuție amicală, Bertalan i-a povestit lui Grosics despre familia lui, arătîndu-i și fotografii, printre care și una a surorii sale, care locuia la Oradea. Grosics, deși o fire foarte timidă, nu și-a putut ascunde sentimentele pentru această fată, văzută numai în fotografie. Ori de cîte ori se întîlnea cu prietenul său, discuția aluneca spre Tünde. Mare l-a fost bucuria cînd a aflat că echipa Mateos va pleca într-un turneu în România. Bertalan îi promisese să-l introducă în familia sa. Grosics aștepta cu nerăbdare a-

ceastă clipă. În toamna anului 1948, Mateos a întreprins turneul. Tünde, elevă din Oradea, a însoțit echipa budapestană pe tot timpul șederii ei în România. Aceste zile au fost suficiente pentru ca cei doi să se îndrăgostească și în 1950 s-au decis să se căsătorească. Formele de rigoare s-au completat la Oradea.

Grosics a avut succes în România, și pe terenul de fotbal. La meciul inter-jări de la București, Ungaria a cîștigat cu 5—1. Ziarele românești scriau: „De zece ani nu am mai văzut un portar atît de bun. Fără reținere putem să-l comparăm cu celebrul Zamora, deși acest tînăr mai are viitorul în fața sa”.

Laudele prea multe la număr l-au condus pe talentatul Grosics la acte de indisciplină, care l-au atras o suspendare de un an. Această excludere l-a prins bine pentru restul carierei sale. Dîndu-și seama de abaterile săvîrșite, el și-a propus să devină alt om, lucru pe care l-a reușit. În același an, s-a transformat la Honved, cel mai puternic club maghiar din acea perioadă. Rechemat în lot, el a făcut o partidă foarte bună împotriva Poloniei la Varșovia, joacă pe care Ungaria l-a cîștigat cu 5—2. După această victorie, aproape cîinci ani echipa Ungariei nu a cunoscut înfrîngere. Succesele neîntrerupte ale echipei ungare au găsit ecou în toată lumea. Această fantastică echipă care mergea din victorie în victorie, a avut după Grosics următoarele atuuri: echipa se remarcă prin elemente tehnico-tactice încă necunoscute de către adversar; cu-prindea 6 jucători de mare clasă.

Grosics predă ștufeta lui Szentmihály

care în afară de Hidegkuti, veneau de la Honved; aproape toți au atins în acea perioadă vîrful carierei lor; o armonie perfectă și o disciplină remarcabilă.

Jocurile preliminare pentru turneul olimpic final de la Helsinki, Ungaria le-a cîștigat de o manieră entuziasmantă: 6—0 cu Polonia, 5—0 cu R.D.G., 6—1 cu Finlanda, 2—1 cu România. Iar la Olimpiadă a înregistrat următoarele rezultate: 3—0 cu Italia, 7—1 cu Turcia, 6—0 cu Suedia și în finală 2—0 cu Iugoslavia. Dar nu numai aceste victorii au contribuit la cîștigarea prestigiului. Alți zi a intrat în istoria fotbalului mondial. Ziua în care Ungaria a învins pe stadionul Wembley echipa Angliei cu 6—3, spulberind astfel mitul invincibili-

tății englezilor pe teren propriu. Această victorie a fost obținută după ce înaintea acestui „joc al secolului” Ungaria nu a reușit la Budapesta să treacă de Suedia (2—2). Cînd ungurii, la sosirea în Londra, au declarat, că au venit să cîștige, englezii l-au taxat drept „supraestimatori”. După joc însă, toată lumea vorbea în superlative de această faimoasă echipă care demonstrase un fotbal rar văzut în lume. Meciul acesta mult comentat a fost filmat și proiectat în multe țări. Acest rezultat împreună cu revanșa de la Budapesta (7:1 pentru Ungaria) a făcut din echipa Ungariei candidata principală la titlul mondial din 1954.

DECEPȚIA DE LA C. M.

La campionatul mondial din Elveția primele rezultate au fost și ele excelente (9—0 cu Coreea de Sud, și 8—3 cu R.F.G.). Nimeni nu vedea altă echipă mai îndreptățită să culeagă laurii victoriei finale. Dar, după meciurile grele cu Brazilia și Uruguay, cîștigate cu același scor de 4—2, finala a constituit una din cele mai mari surprize din istoria fotbalului. După cum se știe, echipa germană care fusese învinsă mai înainte cu 8—3 și care a fost condusă în finală cu 2—0 după numai 6 minute de joc, a ieșit pînă la urmă învingătoare. Iată ce a declarat Grosics după această partidă memorabilă: „Noi ne-am subestimat adversarul și sustin că dacă am fi jucat a doua zi o nouă partidă am fi cîștigat categoric”. Dar cum finala se joacă o singură dată, echipa cea mai îndreptățită să cîștige titlul

onat mondial. În Chile echipa ungară a fost ceva mai bine pusă la punct decît în Suedia ajungînd pînă în sferturi de finală, unde a fost învinsă de echipa Cehoslovaciei, înfrîngere care a fost mult comentată.

Cu aceste jocuri „pantera neagră” și-a încheiat de fapt cariera sa. Grosics, cu cele 88 de jocuri în echipa națională, și-a luat rămas bun de la spectatori la 14 octombrie 1962 cu prilejul unui meci Ungaria — Iugoslavia.

PĂRERI DESPRE FOTBAL

Ce gîndește despre fotbal și evoluția lui cel mai bun portar maghiar al tuturor timpurilor și cîotă printre vedetele lumii pe acest post? Iată:

„Jocul de fotbal a suferit multe transformări, dar toate în defavoarea lui. Dacă îmi amintesc astăzi sistemul nostru de joc din anii 1950—1954 trăiesc clipe emoționante. Chiar pentru mine era o plăcere să privesc cum ataca echipa noastră. Această tactică ofensivă ne-a făcut de fapt cunoscuți în lumea întreagă și rezultatele sînt o mărturie. Acest joc ne-a condus la victorii. Astăzi totul se bazează pe apărare, trebuie să știi să distrugi. Frumusețea fotbalului se pierde din zi în zi mai mult. În ultimii 10 ani el a dat mult înapoi. După mine, vîna principală nu o poartă jucătorii, ci antrenorii care au introdus pe terenul de joc lăznică „victorie cu orice preț”. Ea va duce — cu siguranță — la ruinarea completă a jocului dacă nu se va întreprinde ceva. Simplul motiv că nimeni nu mai este interesat ca în primul rînd să înscrie goluri, duce la un joc anost, lipsit de sare și piper. Nu știu de ce ne mai mirăm că numărul spectatorilor scade încontinuu”.

— Și acum, Grosics despre... portar:

„Cum am jucat? La Dorog, Mateos, Honved și Tatabanya am stat foarte rar pe linia porții. Cînd echipa noastră se afla în atac, mă postam la linia de 16 m. Dacă se juca la mijlocul terenului mă retrăgeam la careul mic. Distanța de 5 m nu este o distanță prea mare, dar ea mă ajuta totuși să pot ieși la timp în întîmpinarea atacanților. Trebuia să fiu întotdeauna primul la minge, fiindcă apărăm mult cu piciorul. Rareori m-am aruncat la picioarele atacanților. Mai mult căutam să le închid unghiul de tragere sau să-i derutez printr-o fentă înșelătoare, simulînd multe căderi pe care nu le efectuam. La unele jocuri amicale, antrenorul mă lăsa să joc extrem dreptă pentru ca să-mi dau seama de intențiile și posibilitățile atacanților. Antrenamentul mi-a ușurat foarte mult sarcinile de portar.”

La toate acestea noi mai avem de adăugat ceva. Gyula Grosics a fost nu numai un fotbalist conștiincios și perseverent la antrenamente; el a practicat cu mare plăcere și atletismul, sport care i-a fost de mare folos în activitatea sa. La vîrsta de 16 ani alerga sula de metri în 11,2, sărea la lungime 6,72 m și la înălțime 1,75 m. În afară de asta, în timpul iernii schia și patina foarte mult și foarte bine. În timpul antrenamentelor de fotbal nici un antrenor nu a fost obligat vreodată să-l admonesteze, iar colegii lui de echipă l-au iubit foarte mult. Pe terenul de sport și în timpul jocurilor a fost întotdeauna foarte disciplinat și corect. La „meciul de adio” antrenorul Lajos Baroti l-a adresat următoarele cuvinte: „Ai fost unul din cei mai mari fotbaliști unguri și totodată unul din cei mai disciplinați și corecți. Sper ca jocul și fair-playul tău să fie un imbold pentru tinerii noștri fotbaliști.”

Din anul 1965 Grosics este profesor de educație fizică și antrenor.

Într-adevăr fotbal: aceasta este Anglia. Peste tot jocul propriu-zis și sportul trec pe planul al doilea”. Într-adevăr, o judecată severă a unui cunoscător.

Ceaikovski demisionează

După cum se anunță în cercurile fotbalistice vest-germane, antrenorul echipei Bayern München, fostul internațional iugoslav Zlako Ceaikovski va părăsi echipa la sfîrșitul actualului sezon, urmînd ca pe viitor să activeze la Hannover 96. Se pare că locul lui va fi luat de un alt fost internațional iugoslav, Zebec.

Și creierul electronic greșește uneori

Înaintea celei de a doua manșe a meciului Iugoslavia-Franța, din cadrul sferturilor de finală ale „Campionatului Europei”, un mare ziar din Belgrad, a primit toate datele necesare privind vîrsta, înălțimea, greutatea, numărul de meciuri internaționale jucate privind fotbaliștii celor două echipe și toate aceste date le-a introdus într-o mașină electronică care, după cîteva secunde, a dat răspunsul cerut: rezultatul va fi 2—1 pentru Iugoslavia. După cum se știe, Iugoslavia a cîștigat dar

DE ICI, DE COLO

cu 5—1. Ceea ce demonstrează că în fotbal greșesc pînă și mașinile electronice.

Severitatea lui Cebinac

Internaționalul iugoslav Zvezdan Cebinac, unul dintre cei mai buni înaintași ai echipei vest-germane F.C. Nürnberg, a declarat recent: „Nu mai există decît o singură țară unde încă se joacă

„Dacă tu ajungi vreodată
fotbalist, eu îmi rup
diploma de antrenor”

...Și Ilija Petković a ajuns!

Sferturile de finală ale Campionatului Europei, mai precis, partida retur Iugoslavia-Franța, au lansat o nouă stea pe firmamentul fotbalului internațional: extrema dreaptă iugoslavă Petković, autor a două din cele cinci goluri marcate de echipa iugoslavă, dintre care unul după un adevărat slalom printre apărătorii francezi la capătul căruia a pătruns cu mingea în poartă!

Pentru fotbalul iugoslav, recunoscut ca o adevărată fabrică de jucători (are vreo trei echipe naționale peste hotare și totuși continuă să-și păstreze o poziție fruntașă în ierarhia mondială), apariția lui Petković nu are nimic surprinzător. Totuși, debutul are un inedit care merită să fie cunoscut.

Acest tânăr jucător de 23 de ani, mai mult scund, deosebit de impresionantă generală, că spuma portarilor nu vine atât de la extreme cu gabarit mare, gen Melchior (Austria), Rahn (R.F.G.) sau Oaidă al nostru, ci de la mijlocie dar rapide și bădișe aripi ca Bindea, Copil, Ball (Anglia), Hoge (R.D.G.) sau Johnstone (Scoția). Petković s-a aliniat la această pleadă de jucători minuscule, jucând contra Franței ca și cum ar fi fost la al 50-lea meci în-

**COLTUL
SPERANTELOR
FOTBALULUI
EUROPEAN**

ternațional, stîrbind permanent panică printre oamenii lui Dugauguez și aducînd deplină mulfumire lui Mitici, care după meci mărturisea: „În ultimele luni am căutat în toată Iugoslavia o extremă dreaptă pentru jocul cu Franța și ea era la Belgrad, sub ochii mei!”.

Pînă s-a decis însă să apeleze la Petković a trebuit să intervină... indisponibilitatea lui Mesovici, care jucase la Marsilia și care într-un joc de campionat fusese eliminat și suspendat, pierzînd dreptul de a mai juca în echipa națională. În această situație, Mitici s-a hotărît să-l cheme pe Petković, care joacă... extremă stînga la OFK Beograd, alături de Sekulara și Milutinović. Acesta din urmă, în calitate de antrenor al echipei, îi apreciează de mult talentul, „ștofa” de jucător, cînd spusese: „Lăsați-mi-l pe Petković și voi face din el un al doilea Gento!” Iar după meciul cu Franța, el a exclamat: „A devenit un nou Gento!”.

Pînă aici, însă? Care i-a fost drumul lui Petković? Să-l lăsdăm chiar pe el să-l descrie: „Nimeni nu m-a descoperit; m-am descoperit eu singur. Nimeni nu m-a învățat să joc; m-am învățat singur. Și într-o zi, cînd am simțit că voi reuși m-am prezentat la OFK Beograd pentru a-mi exprima dorința de a juca la această echipă. Cîteva luni mai tîrziu eram în prima echipă, împreună cu Skoblar, Samardžić, Gugleta, Banović, Bora Milutinović și Santrač. Petreceam ore întregi pe teren, fără antrenor, imitînd driblingurile marilor vedete și, încet-încet, pasărea și-a făcut cuib. Într-o zi, vedetele au plecat în străinătate și atunci eu mi-am desfășurat aripile”.

Remarcat de selecționeri, Petković a fost convocat pentru reprezentativă de tineret, de „speranțe”. A fost un moment de mare satisfacție dar și de decepție în același timp, pentru că după antrenament antrenorul i-a trimis acasă pe motiv că nu-l o... speranță. „Dacă tu ai să ajungi vreodată fotbalist, i-a spus el, eu am să-mi rup diploma de antrenor...”

Și ce credeți că a făcut Petković imediat după meciul cu Franța? I-a expediat antrenorului o telegramă fulger cu următorul conținut: „Trimiteți-mi diploma dv. ruptă. Vă rog să vă țineți cuvîntul. Salutați. Ilija Petković, internațional și speranță iugoslavă”.

● Juan Carlos Lorenzo, fostul antrenor al reprezentativei Argentinei, și al echipei River Plata, s-a întors în Italia unde a mai funcționat cu patru ani în urmă la echipele Roma și Lazio. El va funcționa și de aci încolo la această din urmă echipă dar în calitate de „colaborator personal” al președintelui acesteia, deoarece în Italia este interzis importul de jucători și antrenori.

● Pentru repetate abateri de la conduita sportivă, doi jucători ai echipei Torpedo Moscova, Vladimir Scerbacov și Viaceslav Andreiuk au fost excluși din rîndurile clubului.

● Incidentele petrecute la Camerun, la meciul dintre echipele Afar și Issa au avut ca rezultat un mort și douăzeci de răniți. Bătălia generală, generată de acordarea unui gol dublos, s-a prelungit pînă seara tîrziu pe străzile orașului Djibouti unde a avut loc acest meci.

● Internaționalul olandez Piet Kruiver de la DWS Amsterdam

va trebui să renunțe la activitatea competițională din pricina unui accident suferit la coloana vertebrală. Piet Kruiver, în vîrstă de 30 ani, a făcut parte de peste 20 ori din reprezentativă țării, fiind autorul a peste 100 goluri înscrise în campionat.

● Noul antrenor al reprezentativei Poloniei — Richard Konciewicz — a declarat că este convins că echipa lui va ajunge în faza finală a viitorului campionat mondial. În scopul unei pregătiri corespunzătoare, el va selecționa două loturi reprezentative cu care, peste cîva timp, va pleca într-un lung turneu în țările Europei.

● Italia — Bulgaria a fost ultima partidă pe care a mai condus-o cunoscutul arbitru elvețian Robert Gottfried Dienst. Deoarece el va fi ales în curînd deputat al orașului Basel și va face parte din parlamentul cantonal respectiv, va fi nevoit să renunțe la arbitraj.

PLANICKA ȘI MASOPUST PROPUN

Televiziunea cehoslovacă a organizat recent o suită de emisiuni dedicate problemelor fotbalului. În cadrul acestor interviuri realizate în fața camerelor de luat vederi și-au exprimat opiniile pentru îmbunătățirea fotbalului, unii dintre cei mai autorizați și mai cunoscuți dintre foștii sau actualii jucători, conducători de cluburi, arbitri, etc.

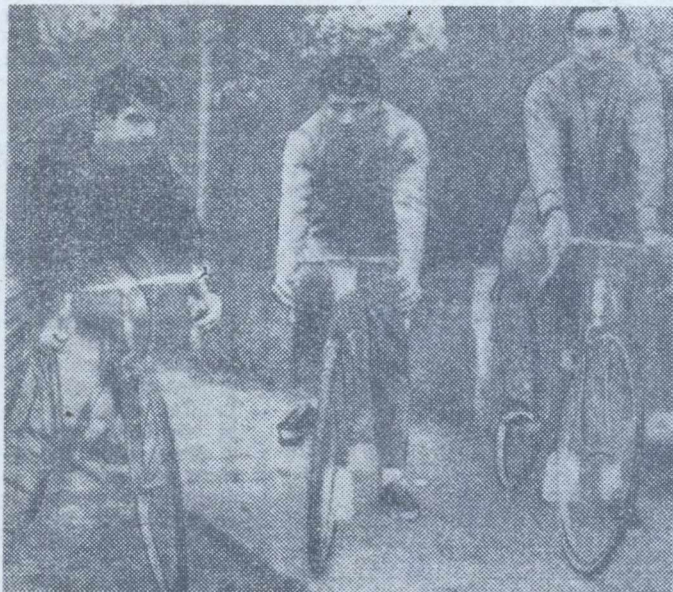
Emisiunea de încheiere i-a avut ca oaspeți pe celebrii foști internaționali PLANICKA și MASOPUST. Pe lângă o serie întreagă de măsură, cei doi au sugerat introducerea contractelor de profesioniști pentru jucătorii echipelor din prima și a doua ligă.

CEL MAI ATENT TELESPECTATOR

Partida semifinală a „Cupei campionilor europeni” dintre Manchester United și Real Madrid a fost preluată de 14 societăți de televiziune din Europa. Un program cu totul special au avut telespectatorii iugoslavi care — după ce au văzut înfrîngerea Iugoslavia-Franța — au urmărit meciul de la Manchester. Un cuplaj de primul ordin!

Printre milioanele de telespectatori europeni care s-au aflat în fața micului ecran, unul a fost deosebit de atent: arbitrul italian Sbardella. Motivul? El va conduce partida retur, de la 15 mai, dintre cele două celebre cluburi.

EMULII LUI ANQUETIL

Il veți căuta în zadar pe fișele marilor concursuri de ciclism pe acești trei alergători din fotografia noastră. Ei n-au participat, cu toată alura lor de veritabili alergători de fond, la nici o mare competiție a șoselelor sau velodroamelor. Pentru simplul motiv că sînt... fotbaliști.

Sanchis, Gonzales și Zocco (de la stînga la dreapta), cunoscuții jucători ai lui Real Madrid au inclus în programul lor de antrenament trei ore de ciclism și un fotoreporter ingenios a immortalizat clipa primului lor start în cursa-antrenament. Simbolic se poate spune că cei trei spanioli pornesc și în cursa pentru „Cupa campionilor europeni” după ce au încheiat cu succes cursa-campionat, ceea ce le asigură participarea și la viitoarea ediție a C.C.E.

TATĂL ȘI FIUL

Sigur că nu e primul caz în care tatăl joacă alături de fiul său într-o echipă. Dar cînd această performanță aparține unui jucător celebru și fiului său, e cazul să v-o prezentăm. De aceea publicăm fotografia alăturată. Jucătorul purtînd tricoul cu nr. 10 este Branko KUBALA, iar cel cu nr. 21, tatăl său, Ladislav KUBALA, faimosul internațional care a jucat în reprezentativele Cehoslovaciei, Austriei și Ungariei. Ladislav Kubala ocupă actualmente postul de antrenor-jucător al echipei canadiene Toronto, din care face parte și fiul său. Kubala-antrenorul și Kubala-jucătorul ca și Kubala-junior speră să realizeze cu echipa Toronto un bun campionat în cadrul primei ligi din S.U.A. unde este înscrisă echipa lor.

MODELELE LUI OTTO GLORIA

Revenit de curînd, în calitate de director tehnic al clubului, la Benfica, Otto Gloria — care se bucură de mare apreciere la Lisabona pentru ceea ce a realizat înainte cu echipa lui Eusebio — și-a fixat ca adjunct pe antrenorul de pînă acum al formației, Cabrito. Al doilea act pe care celebrul antrenor l-a întreprins a fost acela de a prezenta conducerii clubului nevoile absolute de jucători pentru ca echipa să se mențină în primul pluton al cluburilor europene. Iată ce jucători a solicitat Gloria:

— un fundaș central de valoarea lui GERMANO

— o extremă de talia lui JOSE AUGUSTO

— un vîrf de atac de randamentul lui TOIRES

Se spune că, luînd cunoștință de doleanțele noului lor conducător tehnic, membrii comitetului director al clubului Benfica nu arătau prea veseli.

De la fotografiile înfățișîndu-l în luptă cu cei mai periculoși atacanți, iată-l pe Ricardo ZAMORA, personaj celebru al fotbalului mondial, într-o postură mult mai liniștită. Adresînd salutul matinal lui „Boxi”, canarul său care îl onorează mereu cu trîluri de o excepțională calitate. Și dacă mai marele său prieten a fost un portar renumit și „Boxi” îl calcă într-un fel pe urme, deține locul întâi într-un „concurs-concert” internațional al canarilor!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE SEZON FOTBALISTIC

ORIZONTAL 1) Sezonul ... actual — Autorul unuia din cele 4 goluri înscrise nu de mult de către textușii arădeni la Tg. Mureș. 2) Actualul sezon al campionatului — Recent, aici și-au luat rămas bun jucătorii bulgari de la campionatul european. 3) Învinșă în acest sezon, pe teren propriu, cu același scor (0-3), de către Fiorentina și Milan (Campionatul italian) — Echipă bucureșteană. 4) Negustor ambulant — Unul din Nunweilleri, recent selecționat. 5) Apărut pe neașteptate — Însoțitoarele echipelor Anderlecht și Karlsruhe — Soda ... Mureș, echipă din „C”, învingătoare pe terenul Medicinel Tg. Mureș în etapa din 21 aprilie 1968. 6) Adierile înfurmării — Ape! — Nume în lotul studenților ieșeni. 7) Pe lista golgeterilor echipei Argeșul, a deschis scorul în meciul cu Rapid (3-0) din actualul sezon — Amical ... pe jumătate! — Alexandru. 8) Localitate în Japonia — Conducătorul echipei de tineret a Braziliei, care ne-a vizitat țara în 1967 — Organizează uneori excursii cu prilejul deplasărilor fotbalistice. 9) George Enescu — Echipă italiană, învingătoare în deplasare la Mantova, la 14 aprilie 1968 — A se averta prea mult în atac, lăsînd apărarea descoperită. 10) Armata — Metaloidul din ... Bromwich — Insulă lîngă Marsilia. 11) A deschis și el scorul în festivalul studențesc de goluri de la Craiova („U” Craiova — „U” Cluj 4-1, 31 martie cr.) — Ajax — Numărul de mijloci, în schemele ofensive. 12) Preced echipei franceză „Cannes” — Jucător iugoslav din echipa olandeză „Xerxes”. 13) Locul unei recente victorii a Benficăi asupra lui Vasas (3-0), în C.C.E. — Orașul de baștină al Politehnicii care, nu de

mult, a „knock-out”-at Argeșul în Cupă. VERTICAL 1) Ambicios internațional din echipa Milan, realizator în ambele meciuri Italia-Bulgaria, disputate recent — A „măturat” pînă în prezent din Cupă pe divizionarele „A” Steagul roșu, Jiul și Dinamo Bacău. 2) Totalul — Incașărilor la meciuri — Tînră „zvirlugă” iugoslavă, a marcat cite un gol în cele 2 înfrîngeri cu

Bromwich ..., recenta învingătoare la Birmingham acasă (2-0), în semifinalele Cupei Angliei. 8) Marea madrilenă, din nou campioană a Spaniei — În linia de fundasi a Petrolului — Glorie printre foștii fundasi al Juvenililor torinezi. 9) Asia! — Eu, la înaltași! — Unul dintre antrenorii generației de mine a Petrolului. 10) Excelentul „libero” italian, accidentat la So-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	P	R	I	N	A	V	A	R	N			
2	R	E	T	U	R							
3	A	T	A	L	A	N	T	A				
4	T	4	G									
5	I	V	I	T		C						
6		E	E	A		O	C	N	A			
7	U	N	A	T	A	N	I					
8	A	G	I	A	T			O	N	T		
9	G	E	P	A								
10	O	I	S	E								
11	N	C	T									
12	U	I	A									
13	L	I	S	A	B	O	N	A	I	A	S	I

Franța din acest sezon. 3) Au transat în favoarea lor meciurile cu bulgarii din actualul campionat european — Etienne. 4) Unul din „austriecl” din meciul cu România de la 1 mai 1968 — Zagora, orașul unei remarcabile victorii „olimpice” a Bulgariei asupra R.D.G. (4-1). 5) Lac asiatic — Secvențele campionatului — Primele litere. 6) Oraș în Iugoslavia, vizitat de unele echipe românești — A administrat echipa A.S.A., la Tg. Mureș, un senzațional 4-1, în acest retur de campionat — Echipă din Haga. 7) Comun lui Pantea și ... Santos! — Club Athletic — West

fia — Noroi — Dimpotrivă. 11) Fundaș realizator în meciul Petrolului-Stegul roșu (3-1), din etapa a XXI-a — Expus accidentarilor în jocurile dure — Mama lui Mercur. 12) Antrenor român — A înscris 3 goluri în meciul Real Madrid-Sparta Praga (3-0), fiind apoi eliminat din joc în returul de la Praga (martie 1968). 13) Închis la culoare — Jucător la Napoli, realizator la victoria echipei sale la Torino (28 aprilie cr.). Cuvînte cunoscute mai puțin: NOL, MAS, DIA.

G. C.

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALA
Redacția și ad-tia : Bucuresti, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

● **STANLEY ROUS IN INSPECȚIE ÎN MEXIC.** În zilele care urmează, președintele F.I.F.A. Stanley Rous, însoțit de funcționari al forului internațional și de un grup de ziariști europeni, va pleca spre Mexic spre a constata, la fața locului, stadiul pregătirilor în vederea Campionatului Mondial din 1970. Rous va vizita toate stadioanele care urmează să găzduiască meciurile, precum și locurile de găzduire a echipei și oficialilor.

● **CELE „ZECE BALOANE DE AUR” ALE LUI MASOPUST.** Impresionat cu un comentator din Praga, Jvo Urban, celebrul jucător cehoslovac Josef Masopust a redactat o carte intitulată „Zece mingi de aur” în care povestește cele mai importante meciuri din prologul său de carieră.

● **ANTRENORI LA CONCURENȚĂ.** Deși de la plecarea lui Otto Gloria a trecut o bună bucată de vreme, clubul Atletico Madrid nu a definitivat situația înlocuitorului său. Pentru stabilirea unui nou director tehnic clubul madrilen duce tratative cu o serie de tehnicieni din Europa sau America de Sud: argentinianul Nestor Rossi, paraguayeanul Heriberto Herrera (actualmente la Juventus), Di Stefano, aflat în momentul de față fără contract.

● **„AR FI UN AL DOILEA BUNGERT...”** a declarat celebrul jucător spaniol Manuel Santana, după ce a disputat două seturi amicale, cu golgeterul campionatului R. F. a Germaniei, Loehr. Acesta din urmă joacă de trei ori pe săptămână tenis în cadrul clubului său și se arată foarte dotat și pentru acest sport. El a și câștigat două concursuri la care au fost prezenți jucători de a doua categoriei.

● **VĂ MAI ADUCETI AMINTE DE RATTIN?** Probabil că da. „Eroul” scandalului de pe Wembley, la CM 1966, când a fost eliminat de pe teren în meciul Argentina-Anghia, a devenit de curând decorat de imobile, după ce a terminat un curs de specialitate. Din primele zile, solicitările au curs la înregistrarea unde lucrează faimosul internațional argentinian.

EVENTIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● **LAUREAȚII CAMPIONATULUI SPANIOL.** Cele două clasice trofee care se acordă la terminarea campionatului spaniol au fost atribuite: „Cupa Pichichi”, care se decernează celui mai eficient atacant, a intrat în posesia lui Urtiaga (Atletico Bilbao); acesta a înscris 22 de goluri. „Cupa Zamora”, care răsplătește pe cel mai bun portar al campionatului, a fost înmănată tânărului apărător al buturilor lui Real Madrid, Junquera, care nu a primit decât 19 goluri în 22 jocuri.

● **GARRINCHA SPRE S.U.A.** Deoarece soția lui, cîntăreața Elsa Suarez, a semnat un contract pentru un an în S.U.A., Garrincha intenționează să joace și el pe aceeași perioadă la un club din New York.

● **VALCAREGGI: ÎNCA DOI ANI SELECȚIONER AL ECHIIPEI ITALIEI.** Conducătorul tehnic al „quadrei azzurra”, Ferruccio Valcareggi, a semnat un contract pe încă doi ani cu federația italiană, pentru a se ocupa de selecționarea și pregătirea națională.

● **FELE S-A JURAT SĂ CÎȘTIGE TITLUL DE GOLGETER!** „Pierla neagră” a declarat recent că cea mai mare dorință a sa este aceea de a câștiga titlul de golgeter al campionatului brazilian. Peste puțin timp, Pelé va pleca într-un turneu de 12 meciuri, cu Santos, în America de Nord și Centrală.

● **90 000 SPECTATORI LA UN JOC INTERȘCOLAR!** Tradiționala întîlnire internațională între reprezentativele școlare ale ANGLIEI și R.F. a GERMANIEI (disputată pe Wembley și câștigată cu 2-1 de oaspeții) a atras pe faimosul stadion londonez „numai” 90 000 de spectatori.

● **MASOPUST LA... PROBA ÎN MEXIC.** Campioana Mexicului, Toluca, vrea să-l angajeze pe cunoscutul internațional cehoslovac Masopust, pe care urmează să-l supună la... un meci de probă.

● **O FATĂ DE 16 ANI — CENTRU ÎNAINȚĂ ÎN DIVIZIA A1** Căzui, unic în lume, a fost înregistrat în Camerun, în campionatul primei divizii. Postul de centru înaintă al echipei „Leopardul din Douala” este ocupat de tînăra Emilian Mbango-Moutone, al optulea din cei 14 copii ai unui pensionar. Debutul la juniori, în echipa „Micul leopard” a trecut la B în echipa „Leopardul” din Douala și anul acesta a fost promovată în prima echipă, constituind „cazul sportiv al anului”. Jucătoarea dispune de remarcabile calități tehnice și este urmărită cu un mare interes de spectatori.

PRONOSPORT

1. Crișul — Vagonul	1
2. Minerul B. M. — C.F.R. Tim.	1
3. A. S. Cugir — C.F.R. Cluj	x
4. Portul — Polit. Iași	1
5. Vict. Roman — C.F.R. Pașcani	1
6. Bologna — Mantova	1
7. Cagliari — Inter	1
8. Lanerossi — Fiorentina	x
9. Milan — Varese	1
10. Napoli — Brescia	1
11. Sampdoria — Atalanta	x
12. Spal — Juventus	1
13. Torino — Roma	x

SPECTATOR PE NEPSTADION LA MECIUL UNGARIA — U.R.S.S.

- **IAKUȘIN:** „Să nu uitați, la 11 mai jucăm din nou”
- **SOS:** „Am încredere în acest 2-0...”

tembrie 1956, cînd am obținut prima noastră victorie asupra Uniunii Sovietice, și încă la Moscova, tot eu am fost antrenorul echipei Ungariei. Apoi, am jucat de câteva ori cu U.R.S.S., pe vremea cînd am fost antrenorul formației R.D. Germania. Așa că îi cunoașteam suficient de bine pe adversarii noștri. Numai că planul tactic pe care îl stabilisem a fost dat peste cap exact cu două-trei zile înainte meciului, datorită accidentărilor amintite. Pe cel nou nu l-am putut exersa cu jucătorii decît la tablă și din cauza asta el nu a fost prea bine transpus în fapt. Ba, mai mult, la un

moment dat ne angrenasem în jocul adversarilor. — Și care a fost acest plan tactic. — Atacuri purtate prin surprindere în special pe partea dreaptă avînd ca punct de pornire pe fundașul Novak, joc de pase și de finete tehnice pentru a-l depăși pe masivii apărători sovietici. Intr-adevăr, indicațiile lui Sos acestea au fost, după cum s-a întrevăzut și din joc, numai că fotbalistii sovietici i-au suprins nu numai pe adversarii lor și publicul, ci și pe numeroșii specialiști prezenți la joc, prin intențiile lor asemănătoare: tot joc de pase, tot treceri subtile de balon. Nu-

lată-l pe Rakosi, inițiatorul ambelor goluri înscrise de reprezentativa Ungariei în meciul cu Uniunea Sovietică

mai că, după părerea noastră, dacă apărarea echipei sovietice și-a făcut — totuși — datoria, atacul a rămas complet dator. Și aceasta datorită în special lui Strelțov, în acest meci, umbra jucătorului de odinioară, care a ratat câteva mingi excelent servite de colegii săi. Caracteristic formației clasate pe locul trei la ultimul campionat mondial a fost marcajul sever, strict, om la om Perechi-pe-rechi. Kaplitsini cu Farkas, Hurtsilava cu Varga, Istomin cu Rakosi. Anicikin cu Fazekas, se mișcau împreună pe tot terenul. În aceste condiții, driblingul aproape că este interzis și imposibil. Și cu toate acestea jucătorii unguri au reușit câteva mingi care au hotărât ambele goluri: la primul, Farkas a intrat în posesia portarului sovietic Kazavașvili, va boxa balonul trimis de Rakosi, iar la al doilea, Farkas a dat mingii un asemenea efect încît ea, pur și simplu a sărit din mîna aceluiași Kazavașvili la Göröcs, care a înscris. Nu e mai puțin adevărat că la acest al doilea punct și-au adus contribuția și jucătorii sovietici! Cum? Primindu-l pe primul, aceștia au renunțat la tactica de apărare și au atacat cu 7-8 oameni deschizînd astfel drumul contra-atacurilor ungare și al celui de al doilea gol.

Peste două zile, pe marele stadion de la Lujniki, cele două formații — echipe de prima mînă ale fotbalului european — se vor întîlni pentru a zecea oară în cariera lor. Meciul se anunță mai pasionant ca niciodată: jocului de finete și subtilitate al fotbalistilor maghiari îi va fi opus unul cu aceleași caracteristici, dar aflate în clipa de față cu un ton mai jos, dublat însă de o putere de luptă care face din reprezentativa Uniunii Sovietice un adversar aproape de netrecut pe teren propriu.

Mircea TUDORAN

S-A STINS O „SPERANȚĂ” A FOTBALULUI IUGOSLAV

Săptămîna trecută s-a disputat la Novi Sad o întîlnire amicală între selecționata de tîneret (speranțe) a Iugoslaviei și formația olimpică a Cehoslovaciei. Echipa iugoslavă a câștigat cu 2-1. A doua zi după meci, Nestiŭki, căpitanul echipei și una din marile speranțe ale fotbalului iugoslav, a murit în urma unui accident de mașină.

PENAROL: REMANIERE TOTALĂ A ECHIIPEI

După eliminarea din „Cupa campionilor Americii de Sud”, comitetul director al clubului Penarol Montevideo a decis să treacă la o totală remanieră a lotului de jucători din prima echipă. Din lotul de 28 de jucători sub contract, 22 au primit dezlegare imediată. Au fost promovați 16 tineri fotbaliști din echipa de tîneret iar restul lotului va fi completat numai cu jucători pînă la 23 de ani de la diferite cluburi uruguayene.

Presă din Montevideo apreciază că este cea mai vastă remanieră întreprinsă vreodată în fotbalul uruguayean. Maspoli, celebrul fost internațional, actual director tehnic al clubului a declarat: „Pentru următorii doi ani nu ne interesează rezultatele. Vom sacrifica totul pentru a construi o nouă echipă. Ea trebuie să ne readucă pe firmamentul mondial pentru o perioadă de 10 ani”.

RAYMOND KOPA ÎȘI OFERĂ SERVICIILE ECHIIPEI FRANȚEI

Eșecul dar mai ales comportarea echipei Franței în sterturile de finală ale campionatului Europei a redeschis discuțiile asupra situației fotbalului francez. Într-un interviu cu fostul internațional Kopa, în prezent conducător al clubului Reims, săptămînalul „Miroir des sports” readuce pe tapet criza fotbalului și posibilitățile de redresare. Kopa a făcut cu acest prilej câteva remarci extrem de interesante, privind fotbalul în general („așa cum există, fotbalul profesionist nu este viabil”, „toți fotbalistii francezi trebuie să lucreze, să aibă o profesie paralelă etc.) ca și asupra problemei echipei naționale („Să fie criticat Dugauguez? Nu. În contextul actual nimeni n-ar fi făcut mai mult”, „avem jucători mai puțin dotați decît alții”). În legătură cu echipa națională, Kopa — subliniind contribuția insuficientă a fostilor jucători — s-a declarat gata să-l ajute pe selecționerul Dugauguez. Oferta deschisă a lui Kopa a fost primită favorabil de Dugauguez, care a spus: „Dacă toată lumea ar fi animată de același sentiment, de aceeași dorință de a reconstrui în loc de a dărîma, fotbalul nostru ar înregistra, fără îndoială, progrese rapide care-i sînt indispensabile”.

Urmează ca federația și Dugauguez să studieze această propunere a lui Kopa și, mai ales, modalitatea de a fi pusă în practică.

COMBIN ÎN FAȚA TRIBUNALULUI ?

Furioși că echipa lor, Torino, a înregistrat al patrulea eșec consecutiv, numeroși suporteri — după înfrîngerea din partida cu Napoli — au înconjurat la plecare mașina în care se afla NESTOR COMBIN, pe care l-au insultat și l-au reproșat că lui i se datorează proastele performanțe. Riposta a venit pe loc. Combin a coborît din mașină și cu un pumn bine țîntit l-a învinețit ochiul celui mai agresiv dintre suporteri, pe nume Mario Faucci, trimițîndu-l la spital pentru îngrijiri. Dar n-a fost singura ispravă a lui Combin din ziua aceea! În timpul meciului, după ce ratase o mare ocazie de gol, l-a lovit pe un fotoreporter. Cum împotriva lui s-a introdus o plîngere la tribunal, Combin urmează să... evolueze acum și pe o altă scenă decît cea obișnuită...

OLANDA (Etapa a XXXI-a). Nici o clarificare, cu trei etape înainte de sfîrșit. Ajax (3-1 cu G.V.A.V.) și Feyenoord (5-1 cu Sittardia) continuă, indirect, lupta pentru titlu: 1. Ajax 52 p.; 2. Feyenoord 51 p.; 3. Go-Ahead 40 p.

GRECIA (Etapa a XXX-a). A.E.K. (9 puncte avans) — campioană virtuală: 1. A.E.K. (5-1 cu Volos) 76 p.; 2. Panathinaikos (2-1 cu Nicosia) 67 p.; 3. Olimpiakos (1-0 cu Apollon) 67 p.

ELVEȚIA (Etapa a XXI-a). F.C. Zürich a redeschis lupta pentru titlu. Învingînd cu 1-0 pe lider (Lugano) acasă la el: 1. F. C. Zürich 30 p. (golaveraj: 50-22); 2. Lugano 30 p. (golaveraj: 40-24); 3. Grasshoppers 29 p.; 4. Basel 27 p.

IUGOSLAVIA (Etapa a XXIII-a). „Eternul derbi” va decide echipa campioană: 1. Partizan Belgrad 33 p.; 2. Steaua roșie Belgrad 32 p.; 3. Jelezniciar Sarajevo 27 p. Duminică: Partizan—Steaua roșie!

CAMPIONATE... CAMPIONATE... CAMPIONATE...

TURCIA (Etapa a XXIX-a). Cei trei mari mereu în frunte. 1. Fenerbahce 42 p.; 2. Beşiktaş 38 p.; 3. Galatasaray 33 p.

AUSTRIA (Etapa a XXII-a). F. C. Austria a rămas în urmă. 1. Rapid Viena (1-0 cu Viena) 37 p.; 2. F. C. Austria (0-1 cu Sportclub) 32 p.; 3. Wacker Innsbruck (2-1 cu Bregenz) 32 p.

BULGARIA (Etapa a XXI-a). Două echipe la egalitate: 1. T.S.K.A. Cerno Zname 31 p. (golaveraj: 45-17); 2. Lokomotiv Sofia 31 p. (golaveraj: 49-24); 3. Levski 31 p.

SCOTIA: Celtic a cucerit din nou campionatul: 1. Celtic 63 p.; 2. Glasgow Rangers 61 p.; 3. Hibernians 45 p...

CEHOSLOVACIA (Etapa a XXI-a): Titlul la Trnava? 1. Spartak Trnava (4-0 cu Inter Bratislava) 28 p.; 2. Jednota Trencin (0-0 cu Slavia Praga) 25 p.; 3. Slovan Bratislava (0-1 cu Plzen) 24 p.

BELGIA (Etapa a XXVIII-a). 1. Anderlecht invins, cu 2-0, de Beringen, continuă să conducă: 1. Anderlecht 43 p.; 2. F. C. Bruges 41 p.; 3. Standard 38 p.